

ADVIEZEN KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS

04-05 N-41, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 11 oktober 2005

Klaagster is mevrouw X., moeder van de minderjarige R. X., leerling van het Y- College te Z. De klacht is gericht tegen mevrouw F., voorzitter van de centrale directie van de Stichting Y- College te Z.

R., de minderjarige zoon van klaagster, is in het schooljaar 2004/2005 na een opgelegde schorsing van het Y-College verwijderd.

Voor het opleggen van deze maatregelen droeg aangeklaagde de verantwoordelijkheid. Haar positie is dermate centraal dat toezicht door het bestuur op de opgelegde maatregelen onmogelijk was. Aangeklaagde fungeerde daardoor feitelijk als beroepsinstantie van haar eigen besluiten.

Op de mogelijkheid van maken van bezwaar tegen de verwijdering is door aangeklaagde niet gewezen. Aangeklaagde weigert school- en boekengeld te restitueren. Schadeplichtigheid wordt niet erkend.

De Commissie gaat niet in op de schorsing en de verwijdering op zichzelf.

Over de schorsing heeft zij zich reeds uitgelaten in haar advies van 12 april 2005 (04/05 N- 26). Voor het behandelen van bezwaren tegen een verwijdering is de procedure die het Inrichtingsbesluit Voortgezet Onderwijs kent, de aangewezen.

Ter behandeling door de Commissie rest of aangeklaagde ten opzichte van klaagster onredelijk heeft gehandeld door met betrekking tot de schorsing en de verwijdering van R. een taak uit te oefenen die op grond van het Inrichtingsbesluit Voortgezet Onderwijs aan het bevoegd gezag toekomt.

Voor de Commissie is een gegeven dat blijkens het huishoudelijk reglement van de Stichting Y- College de bevoegdheid tot het nemen van een aantal besluiten, waaronder die ten aanzien van schorsing en verwijdering van leerlingen, door het bestuur is gemandateerd aan de centrale directie. Aan een bevoegd gezag van een school komt die bevoegdheid toe.

Niet is gebleken dat aangeklaagde bij de schorsing en verwijdering van R. formeel haar bevoegdheden heeft overschreden.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover daarmee wordt gesteld dat er ten aanzien van de schorsing en de verwijdering sprake is geweest van een onjuiste en ongewenste rolvermenging, ongegrond.

Het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klaagster niet gewezen is op de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen de verwijdering van R. is feitelijk onjuist. Uit de door aangeklaagde overgelegde kopie van haar brief aan de ouders van R. waarin de verwijdering wordt medegedeeld is uitdrukkelijk melding gedaan van de mogelijkheid om binnen zes weken bezwaar te maken. Van die mogelijkheid is ook gebruik gemaakt. De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond. De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

04-05 N-42, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 10 november 2005.

De klacht is afkomstig van de heer M., vader van de minderjarige Q. M., leerling van de P. basisschool te F. De klacht is gericht tegen vijf personeelsleden van P. basisschool.

Q. is jarenlang het slachtoffer geweest van pesterij. Van een geïntegreerd pestbeleid was geen sprake. De school zocht de oplossing van het probleem primair in pogingen tot gedragsverandering van Q. Actie tegen pesterijen van medeleerlingen werd niet eigener beweging ondernomen, maar altijd op initiatief van Q's ouders.

Wat aan maatregelen getroffen werd, had geen blijvend effect.
Het gevolg van alles is, dat Q. nu afhankelijk is van professionele psychologische ondersteuning.
Klager heeft het pestbeleid van de P. basisschool als soft en halfslachtig ervaren.

Aangeklaagden hebben blijkens hun respectievelijke reacties onderkend dat Q. veelvuldig het slachtoffer is geweest van pesterijen. Zij hebben aangegeven dat zij binnen de kaders van het plan van aanpak met betrekking tot pesten, zoals dat voor de P. basisschool is vastgesteld, maatregelen hebben getroffen, zowel algemene als specifieke, namelijk tegen die pesterijen waarvan P. het slachtoffer was.

Een aantal gegeven voorbeelden kan hun gezamenlijke bewering staven:

- De P. basisschool besteedde en besteedt structureel aandacht aan het bespreekbaar maken van pesterij in het algemeen door onder meer leerlingenbespreking en catecheseprojecten.
- Er worden "leerlingencontracten" afgesloten waarin pesten wordt verboden. Die contracten worden in de klas opgehangen.
- Leerlingen van wie bekend was dat zij Q. pestten, zijn daarop aangesproken.
- Bij ouders van leerlingen die Q. pestten, is persoonlijk aangedrongen op correctie van het gedrag van hun kinderen
- Aan klager en zijn echtgenote zijn adviezen gegeven om te zoeken naar mogelijkheden om Q. sociale vaardigheden te vergroten.
- Een tijdlang heeft Q. een schriftje bij kunnen houden waarin alle bijzonderheden die hij meemaakte, vermeld konden worden. Aan de hand daarvan kon de school, waar noodzakelijk ingrijpen, dan wel stimuleren.
- Tijdens het buitenspelen waren leerkrachten extra alert op pestgedrag.
- Het laatste jaar werd op iedere vrijdagmiddag de week met Q. doorgesproken door de leerkracht.
- Tijdens het omkleden voor de gymlessen bleef de leerkracht altijd in de jongenskleedkamer.

Deze opsomming van getroffen maatregelen, die in hun onderlinge samenhang duiden op een geïntegreerd beleid, brengen de Commissie tot de bevinding dat van de P. basisschool niet gezegd kan worden dat zij zich voor het tegengaan van pesterij onvoldoende heeft ingespannen. Voor de Commissie is overtuigend aangevoerd dat de personeelsleden van de P. basisschool hebben gehandeld als van leerkrachten in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. Aangeklaagden hebben gemotiveerd aangegeven dat zij op de pesterijen, voor zover de school daarop vat kon hebben, doorgaans adequaat hebben gereageerd. Wat er fout is gegaan, kan niet aan een falend beleid van de P. basisschool worden toegeschreven.

De klacht behelst met name dat de P. basisschool structureel tekortgeschoten is in het signaleren en tegengaan van de pesterijen waarvan Q. het slachtoffer is geweest. Voor de Commissie is dat in onvoldoende mate aannemelijk geworden. Zij verklaart de klacht dan ook ongegrond en ziet geen reden tot het doen van aanbevelingen.

04-05 N-47, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 11 oktober 2005

De klacht is afkomstig van de heer A., vader van de minderjarige A. en L., leerlingen van de H. Basisschool te G. Zijn klacht is gericht zich tegen de directeur, de adjunct-directeur en een leerkracht van de school.

Aangeklaagden, althans één of meer van hen, hebben aan de moeder van minderjarige leerlingen over klager informatie doen toekomen die privacygevoelig was. Dat is geschied zonder klagers toestemming. De conflictueuze situatie tussen klager en zijn ex-echtgenote wordt door die informatieverstrekking versterkt.

De school, door klager op haar fout aangesproken, reageert niet, laat staan dat zij uit haar fouten lering wil trekken.

Klager is sinds maart 2002 verwickeld in het afwikkelen van een echtscheidingsprocedure met zijn ex-echtgenote, mevrouw X. Uit hun huwelijk zijn twee dochtertjes, A. en L., geboren.

Klager ondervindt sinds maart 2002 stelselmatig van de H. Basisschool tegenwerking in het contact met zijn dochtertjes. Dat heeft reeds eerder geleid tot een klachtenprocedure voor de Commissie.

Getracht is de impasse waarin klager enerzijds en de school anderzijds zijn beland, te doorbreken door middel van mediation.

Klager heeft na enkele gesprekken om hem moverende redenen afgezien van het verdergaan met mediation.

Op 19 mei 2005 kreeg klager via zijn advocaat correspondentie van mevrouw X. in handen, waaronder een persoonlijke brief aan de rechter. In die brief kwam de zin voor: "In het conflict van de vader met school schijnt ook geen schot te zitten. Ook hier is mediation geweest met de vader en de schoolleiding maar ook dit heeft geen oplossing gebracht."

Deze mededeling kan mevrouw X. van geen andere persoon hebben vernomen dan van één der aangeklaagden.

De H. Basisschool had de moeder van A. en L. helemaal niet op de hoogte mogen brengen van het bestaan van de gevoerde mediation- gesprekken en van het resultaat daarvan.

De mediator heeft aan het begin van het traject uitdrukkelijk gesteld dat alles wat in de gesprekken wordt gezegd en de uitkomst daarvan geheim blijven, tenzij na overleg tussen partijen anders wordt besloten. Deelnemers aan mediation dienen zich aan die regel te houden.

De school heeft door mevrouw X. op de hoogte te stellen van het verloop van het mediation-gebeuren de daarvoor geldende regels geschonden. Zij heeft bovendien daardoor inbreuk gemaakt op klagers privacy, wat op het conflict tussen zijn ex-echtgenote en hem een escalerend effect heeft. Het belang van A. en L. wordt geschaad door het welbewust laten lekken van gevoelige informatie.

De school, aangesproken op wat zij fout heeft gedaan, weigert op klagers verzoeken om opheldering te reageren. Er lijkt ook geen wil aanwezig om van gemaakte fouten te leren.

Voor de Commissie staat vast dat de verhouding tussen klager en zijn ex-echtgenote als vijandig te kenschetsen valt. De H. Basisschool, waarvan hun kinderen, A. en L., leerlingen zijn, ziet zich geconfronteerd met de gevolgen van de soms hoog oplopende conflicten tussen de ouders. Dat vereist een behendig manoeuvreren.

Na de mondelinge behandeling van de eerdere klacht van klager(04/05 N-20) heeft het bevoegd gezag besloten de impasse te doorbreken door middel van mediation.

Na twee mediation- gesprekken heeft klager besloten af te zien van deelname aan verdere gesprekken.

Het feit dat er mediation is geweest die niet tot resultaat heeft geleid, is een vertrouwelijk gegeven, waarvan de gewezen echtgenote van klager zonder diens toestemming geen kennis had mogen nemen..

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat het uitlekken van de vertrouwelijke informatie ook op een andere manier kan hebben plaatsgevonden dan klager naar voren heeft gebracht.

Hoewel de Commissie heeft moeten constateren dat de aangeklaagden niet zelf ter zitting zijn verschenen, acht zij zich voldoende voorgelicht door hetgeen namens de aangeklaagden door de vertegenwoordigers van het bevoegde gezag naar voren is gebracht.

De wederzijdse standpunten staan lijnrecht tegenover elkaar. Gelet op de beperkte mogelijkheden van de commissie bij gebrek aan voldoende eenduidige informatie rest de Commissie daarom niets anders dan de klacht, voor zover die doelt op het doen lekken van vertrouwelijke informatie door een of meer aangeklaagden, ongegrond te verklaren.

De klacht heeft ook betrekking op het uitblijven van een reactie op de vraag van klager hoe de vertrouwelijke informatie had kunnen uitlekken. Te dien aanzien is namens het bevoegd gezag

verklaard dat klager zijn vraag had gesteld per e-mail en dat hem reeds eerder was voorgehouden dat, gelet op zijn groot aantal e-mail berichten alleen op schriftelijke bescheiden van hem zou worden gereageerd, zoals brieven. De Commissie bespeurt in een dergelijke aanpak geen onheuse bejegening van klager.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond en ziet, mede gelet op de uitgebreide advisering die zij in haar advies 04/05 N-20 heeft gegeven, af van het doen van een aanbeveling.

04-05 N-48, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 29 september 2005

De klacht is afkomstig van de heer K., vader van de minderjarige A. K., gewezen leerling van het L-college te A. De klacht is gericht tegen de directeur van de school.

A. de zoon van klager, heeft in 2004 na het behalen van zijn havo-diploma op advies van de afdelingsleider de overstap gemaakt naar klas 5 van het vwo.

In juni 2005 heeft de docente mevrouw X. aan A. op botte wijze medegedeeld dat het vwo voor hem niet zinvol was, gelet op de stand van zijn taalontwikkeling. Een overgang naar klas 6 vwo is door die aangebrachte geestelijke beschadiging onmogelijk gemaakt.

A.'s ouders zijn nooit eerder in kennis gesteld van eventuele taalachterstanden. Eerdere onderkenning daarvan had de ontstane moeilijkheden kunnen voorkomen.

De psychische schade die voor A. is ontstaan, vindt haar oorzaak in toerekenbaar handelen en nalaten van het L-college.

Toen A. op het havo, zat presteerde hij, gegeven het reguliere onderwijsaanbod, op het verwachte niveau. Daardoor was er geen reden om hem extra ondersteuning in de talen anders dan binnen de reguliere setting te bieden.

Toen A. zich na het behalen van het havo-diploma had gemeld voor het vwo, is hij daarvoor, conform het bestaande beleid, ingeschreven. Inschrijving van een leerling met een havo-diploma bij de vwo-afdeling houdt evenwel geenszins een garantie in dat het gewenste diploma binnen de gestelde tijd wordt behaald. De opleidingen hoeven niet bij voorbaat op elkaar aan te sluiten. Opgemerkt is in dit verband nog dat A. van de school het advies heeft gekregen om tijdens de zomervakantie enige deficiënties op het gebied van de taal weg te werken.

Na de vakantie is gebleken dat A. dat niet of onvoldoende had gedaan.

Met instemming en op kosten van zijn ouders heeft hij in groep 5 vwo extra ondersteuning gekregen bij twee moderne talen.

De rapportcijfers van A. in klas 5 vwo bleken onvoldoende basis te bieden voor de overgang. In het algemeen heeft in een dergelijk situatie uit het oogpunt van gelijke behandeling van alle leerlingen een school niet het recht om af te wijken van de vastgestelde overgangsnormen, al dan niet in combinatie met bijzondere taken.

Het is aan de Commissie om na te gaan of er bijzondere omstandigheden zijn die een afwijking van die lijn rechtvaardigen.

De rol van mevrouw X. binnen het geheel is als zodanig niet ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie. Haar wijze van presenteren zal de Commissie dan ook niet bij haar overwegingen betrekken.

Wel gaat de Commissie in op de door klager gestelde relatie tussen de veroorzaakte psychische schade, de depressiviteit van A. en de gevolgen daarvan enerzijds en de bewuste mededeling van mevrouw X. anderzijds.

Het is de Commissie in dat verband niet aannemelijk geworden dat - gegeven A.'s scores voor de talen - zijn doubleren zijn oorzaak vindt in de aan hem gedane mededeling. De ontstane psychische schade en depressiviteit kunnen dus niet als de gevolgen worden gezien van de gedane mededeling.

Er zijn van functionarissen van het L-college aan de Commissie geen tekortkomingen gebleken die het doubleren van A. in de hand zouden hebben gewerkt en die de school tot meer zouden

verplichten dan zij gedaan heeft. De prestaties van leerlingen hangen af van meer dan wat de schoolomgeving aan stimulansen biedt.

Aan het door de afdelingsleider gegeven advies kan dan ook geen garantie voor een succesvolle afronding van de vwo- opleiding worden ontleend, mede gelet op de daarmee gepaard gaande aansporing aan A. om tijdens de zomervakantie zijn moderne talen bij te spijkeren.

De Commissie komt bij de beoordeling van de klacht tot de bevinding dat het L -College ten opzichte van A. heeft gehandeld, zoals van een goede school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond en ziet af van het doen van aanbevelingen.

04-05 N-53, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 31 augustus 2005

De klacht is ingediend door mevrouw V, moeder van de minderjarige J. V., leerling van het K- college te Z. De klacht is gericht tegen de directeur, de leerkracht en de studiebegeleider van de school

Ten onrechte heeft het K-college J., de zoon van klaagster, niet over laten gaan naar de derde klas van het havo. Hij kreeg een vmbo- advies. Een verzoek van klaagster tot heroverweging van het besluit is afgewezen. Met dit alles is geen rekening gehouden met de sociaal emotionele crisis waarin J. was beland en die op zijn rapportcijfers negatief effect heeft gehad. Deze crisis is mede in de hand gewerkt door de onprofessionele wijze waarop het K-college met diens gedragsproblemen is omgegaan.

Faciliteiten die in verband met J. dyslexie noodzakelijk waren, zijn bovendien niet verleend. Dat heeft eveneens ongunstig uitgewerkt op J. rapportcijfers.

Van de tegen J. getroffen maatregelen, waaronder een schorsing van twee dagen en een verwijdering uit de Duitse les gedurende een maand, kan overigens gezegd worden dat zij eenzijdig tegen J. gericht en buiten proportie waren.

De handelingen en gedragingen die aangeklaagden worden verweten, zijn als volgt te categoriseren.

- De verwijdering uit de les Duits:

De leerkracht heeft J. volgens klaagster ten onrechte een maand buiten de les gehouden, terwijl hij slechts een weekeinde heeft gehad om de daardoor ontstane achterstand in te halen. Uit het gevoerde verweer komt echter naar voren dat J. maximaal zes maal tijdens de les Duits op de gang heeft moeten verblijven. Hij kon daar zijn schoolwerk verrichten. Van een verwijdering was geen sprake. Voorts is gebleken dat Martin meer tijd is geboden om de ontstane achterstand weg te werken dan het ene weekeinde waarvan klaagster melding maakt.

De tegen J. getroffen sanctie was bovendien een reactie op zijn voor de les hinderlijke gedragingen.

De leerkracht heeft aannemelijk kunnen maken dat de achterstanden die J. het laatste kwartaal heeft opgelopen voor het vak Duits, primair terug te voeren waren op zijn eigen werkhouding.

De Commissie ziet het op de gang plaatsen van J. tijdens de les Duits niet als een maatregel die buiten proportie was. Naar het oordeel van de Commissie heeft de leerkracht het J. mogelijk gemaakt om de ontstane achterstand, als die al haar oorzaak vond in het op de gang moeten verblijven, weg te werken. Voor de Commissie is niet waarschijnlijk geworden dat de getroffen maatregel de oorzaak was van de sterke daling van de cijfers voor het vak Duits.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover specifiek gericht tegen de handelwijze van de leerkracht, ongegrond.

- De begeleiding bij de dyslexieproblemen:

Voor wat betreft de aanpak van de dyslexieproblemen van J. die in het schooljaar 2004/2005 zijn vastgesteld, is gememoreerd dat de functionarissen van het K-college daaraan in de begeleiding voldoende aandacht hebben besteed.

J. kreeg namelijk 20% extra tijd voor het verrichten van opdrachten en hij kreeg vergrotingen van repetities. Er is niet gesteld of gebleken dat dat onvoldoende zou zijn geweest.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het K-college aan J. de extra steun geboden die van een goede school verwacht mocht worden.

Voor zover de klacht betrekking heeft op het onvoldoende bieden van faciliteiten door het K-college aan J. in verband met diens dyslexie, verklaart de Commissie die ongegrond.

- De opgelegde schorsing:

Tussen het opleggen van de schorsing van twee dagen en de handeling waarop de getroffen maatregel een reactie was, heeft de Commissie geen onevenredigheid kunnen bespeuren. Weliswaar bood de sfeer in de klas waarin J. zat, niet aan iedereen de nodige veiligheid, maar dat rechtvaardigt geen handelingen die de integriteit van medeleerlingen aantasten.

De Commissie heeft daarbij niet de indruk gekregen dat J. fungeerde als een zondebok voor de gedragsproblemen van zijn klas in haar geheel. De opgelegde schorsing is uitsluitend opgelegd naar aanleiding van een handeling van J. zelf. De Commissie verklaart de klacht op het punt van de opgelegde schorsing ongegrond.

- Het in de hand werken van de crisis:

De kern van de klacht is dat het K-college niet adequaat en niet professioneel met J's moeilijkheden is omgegaan. Handelingen die hun oorzaak konden vinden in een groepsgebeuren, zijn volgens klaagster dikwijls aan J. alleen toegeschreven. Een sociaal isolement was daarvan volgens haar het gevolg.

Aangeklaagden hebben aannemelijk kunnen maken dat zij met J's gedrags- en motivatie-problemen zijn omgegaan zoals van een school in vergelijkbare omstandigheden mag worden verwacht. Dat de cijfers voor bepaalde vakken op het laatste rapport beduidend lager waren dan op de daaraan voorafgaande, is aan J. eigen gebrek aan inzet toe te schrijven. Onvoldoende is gesteld of gebleken dat het K-college meer aan begeleiding had moeten doen dan zij daadwerkelijk heeft gedaan.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond en ziet af van het doen van aanbevelingen.

04/05 N-54, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 11 oktober 2005

De klacht is afkomstig van de heer V., vader van de minderjarige A. V., gewezen leerling van het Y-College te Z.

De klacht is gericht tegen de heer L., afdelingsleider 4 en 5 havo van het Y-College, tegen mevrouw B., als docente verbonden aan het Y-College en tegen de heer H. als sportleraar verbonden aan het Y-College, aangeklaagden.

In het schooljaar 2004/2005 zat A. voor de tweede keer in groep 4 van het havo. Mevrouw B. was toen een van zijn docenten. Deze heeft A. steeds als de oorzaak beschouwd van moeilijkheden die zij met gedragingen van zijn groep had.

Dat vond zijn trieste hoogtepunt vlak voor de toetsweek. Er vond toen tijdens de les een incident plaats. Mevrouw B. heeft toen van A. een aantal uit de bibliotheek afkomstige papieren afgepakt. Dat had zij niet mogen doen. Zij heeft daardoor namelijk zelf de boze reactie van A. op het afpakken – hij zwiepte boeken en sleutels van de tafel van mevrouw Balein af – feitelijk uitgelokt. A. is daarna uit de les verwijderd.

Bij een tactvol optreden zou het niet tot een escalatie zijn gekomen. Bovendien werd achteraf de indruk gewekt dat A. opstelling tijdens het incident bedreigend was geweest. De andere twee

aangeklaagden hebben door de wijze waarop zij bij de afwikkeling van het incident betrokken waren, de zaak doen verergeren.

Door hun handelen is de indruk versterkt dat de oorzaak van het incident en van de nasleep daarvan uitsluitend bij A. heeft gelegen.

Hij mocht namelijk bij wijze van straf niet op de daarvoor vastgestelde tijden de noodzakelijke toetsen afleggen.

De houding van de heer L. heeft zich gekenmerkt door arrogantie. De heer H. de klassenmentor, was voor overleg met klager onbereikbaar. Beiden hebben door hun respectievelijke rol binnen het geheel voor klager de communicatie bemoeilijkt.

Het gevolg van alles is geweest dat A. zich onzeker is gaan voelen en daardoor niet optimaal heeft kunnen werken voor zijn overgang. Hij belandde in een neerwaartse spiraal. Door de ontstane onzekerheid heeft A. niet kunnen voldoen aan een verzoek van de heer L. om zijn oordeel over mevrouw B. aan het papier toe te vertrouwen. Het uitblijven van die schriftelijke reactie wordt hem ten onrechte aangerekend.

Het opblazen van het incident tijdens de les van mevrouw B., de wijze van omgaan daarmee door de andere aangeklaagden en de door dit alles ontstane onzekerheid van A. hebben zijn doubleren bewerkstelligd.

Het gevolg van dit alles is geweest, dat A. na twee keer doubleren het Y- College heeft moeten verlaten.

Volgens de weergave van mevrouw Balein van het bewuste incident had zij tijdens de les uittrekselblaadjes, die er op dat moment niet hoorden, van de tafel van A. weggenomen en hem medegedeeld dat hij die na de les terug kon krijgen. Na een herhaling van die mededeling werd hij toen echter zo boos dat hij onder het bezigen van onwelvoeglijke taal sleutels en boeken van haar bureau zwiepte. Vervolgens is hij uit de les verwijderd.

Deze op hoofdpunten onvoldoende weersproken weergave van het incident voert de Commissie tot de slotsom dat de reactie van mevrouw B. op A.'s gedragingen tijdens de les niet als overtrokken of als nodeloos beschadigend kan worden gekenschetst.

De heer L. heeft aangegeven dat hij het incident bedreigend vond voor mevrouw B. en dat hij het daarom hoog opnam. Dat vereiste een bijzondere benadering. Op korte termijn zou het incident besproken moeten worden met daarbij ook aanwezig A. ouders. In afwachting van dat gesprek zou A. van enkele lessen worden uitgesloten. Tevens is toen besloten dat hij niet aan de op 13 juni 2005 af te leggen toetsen zou deelnemen. In een later stadium zou hij die in mogen halen.

Op 13 juni is er over het incident een gesprek geweest met A. en zijn ouders. Daarin is vastgesteld op welke datum de gemiste toetsen alsnog afgelegd zouden kunnen worden. Verder is daarin afgesproken dat A. de tijd tot 17 juni onder meer zou gebruiken om op papier te zetten wat er zijns inziens schortte aan de werkwijze van mevrouw B..

Voor een gesprek dat op 19 juni zou volgen, waarbij ook mevrouw B. aanwezig zou zijn, konden dan de gemaakte aantekeningen als basis dienen.

Op 19 juni bleek er ondanks tussentijds rappelleren echter geen bericht van A. binnen te zijn gekomen. De heer L. heeft toen aan klager gemeld het geagendeerde gesprek af te gelasten.

De Commissie ziet in de wijze waarop de heer L. met het incident is omgegaan geen bedoeling om A. extra te benadelen.

Toetsen die hij door de opgelegde maatregel had gemist, mocht hij later inhalen.

A. is in de gelegenheid gesteld om wat mevrouw B. eventueel verkeerd had gedaan aan het papier toe te vertrouwen.

Bij het treffen van maatregelen is naar het oordeel van de Commissie op voldoende zorgvuldige wijze met A.'s belangen rekening gehouden.

De heer H. heeft aangegeven dat hij in zijn rol van mentor zich het gehele schooljaar 2004/2005 voldoende moeite heeft getroost om A. tot een juiste werkhouding te stimuleren.

Voor wat betreft de rol van de heer H. na het bewuste incident heeft de Commissie niet de indruk gekregen dat enig handelen of nalaten van hem de situatie voor A. extra heeft bemoeilijkt. Hij was niet de direct verantwoordelijke voor het afwikkelen van de problemen die door het bewuste incident waren ontstaan.

De Commissie acht het niet aannemelijk gemaakt dat de heer H. door enig tekortschieten in het communiceren een voor A. onhoudbare situatie in de hand heeft gewerkt.

De Commissie komt tot de bevinding dat de aangeklaagden niet te verwijten valt dat zij in de wijze waarop zij met de gedragingen van A. zijn omgegaan, van onjuist reageren hebben blijkgegeven. Aan aangeklaagden valt dan ook niet tegen te werpen dat zij door hun optreden tegenover A. zijn doubleren hebben bewerkstelligd. Zij verklaart de klacht ongegrond.

05/06 N-01, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 8 november 2005

De klacht is ingediend door de heer V., vader van de minderjarige G. V., gewezen leerlinge van het Y-lyceum te Z., die in stand wordt gehouden door de Stichting K.G.

De klacht is gericht tegen mevrouw K., directeur van het Y-lyceum.

G. is oneerlijk beschuldigd. Weliswaar heeft G. zich schuldig gemaakt aan een aantal zeer vervelende handelingen, waaronder inkt spuiten op de jas van een medeleerlinge, maar een aantal ingebrachte beschuldigingen is ingegeven, dan wel verdraaid, door een negatieve vooringenomenheid jegens haar. G. is twee dagen geschorst geweest wegens het tijdens een scheikundeles gooien met een brandende lucifer naar een medeleerling. Andere leerlingen die tijdens die les ook met brandende lucifers hadden gegooid zijn ongemoeid gelaten.

G. is voor het spuiten met inkt ter verantwoording geroepen in het bijzijn van mevrouw K., de adjunct-directeur, de desbetreffende leerling en haar moeder, terwijl haar ouders daarvoor niet waren uitgenodigd.

G. mocht de lessen op het Y-lyceum niet meer volgen vanwege de inhoud van de brieven van klager, een zaak die niets met G. als leerlinge te maken heeft. Overigens heeft klager voor zijn brieven uitdrukkelijk zijn verontschuldigen aangeboden.

De verwijderingsprocedure tegen G. is niet juist gevoerd. De procedurele voorschriften die de WVO kent zijn niet nageleefd. Er is met klager geen gesprek gevoerd over de voorgenomen verwijdering.

Degene die als raadsman van mevrouw K. optrad, bleek ook in zijn hoedanigheid van voorzitter van het College van Bestuur degene te zijn die op het bezwaar van klager tegen de verwijdering van G. besliste. Deze dubbelrol is op zijn minst verbazingwekkend.

Voor de Commissie is aannemelijk geworden dat G. vanaf mei 2004 betrokken is geweest bij een reeks een aantal als ernstig te kwalificeren incidenten.

Voor zover de klacht is gericht tegen het feit dat G. ten onrechte is beschuldigd acht de Commissie de klacht ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat G. na het incident met de inkt op de jas van een medeleerling, ter verantwoording is geroepen in het bijzijn van mevrouw K. aangeklaagde, de adjunct-directeur, de desbetreffende leerling en haar moeder, terwijl klager en zijn vrouw niet waren uitgenodigd overweegt de Commissie dat na het incident de nodige opschudding was ontstaan en dat vrij snel de moeder op verzoek van de betrokken leerling op school verscheen. Snel handelen was toen geboden. G.'s ouders zouden toen niet meer op tijd hebben kunnen komen. Dat zij niet genodigd waren is te verontschuldigen.

De Commissie acht dit deel van de klacht ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat G. de lessen op het Y-lyceum niet meer mag volgen vanwege de inhoud van de brieven van klager aan aangeklaagde, hetgeen volgens klager niets met G. als leerling te maken heeft, overweegt de Commissie het volgende:

De Commissie acht het begrijpelijk dat het ontbreken van enig respect en redelijk vertrouwen van klager jegens mevrouw K. een rol heeft gespeeld bij het besluit dat G. in het schooljaar 2005-2006 niet langer welkom zou zijn op het Y-lyceum.

Niet alleen het gedrag van een leerling, maar ook het gedrag van een ouder en de daardoor ontstane onherstelbaar verstoorde relatie tussen hen kunnen aanleiding zijn voor verwijdering van die leerling.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht eveneens ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat de verwijderingsprocedure niet correct is gevoerd oordeelt de Commissie dat er in tegenstelling tot wat namens mevrouw Klemba is betoogd, wel degelijk sprake is geweest van een verwijdering.

De Commissie constateert namelijk dat mevrouw K. bij brief van 6 juli 2005 aan klager onder meer haar eerdere beslissing heeft bevestigd dat G. per 1 augustus 2005 niet op het Y-lyceum in de bovenbouw is geplaatst. Bij brief van 9 juli 2005 heeft klager tegen deze beslissing bezwaar gemaakt bij het College van Bestuur van de Stichting. Bij brief van 20 juli 2005 heeft de heer A. namens het College van Bestuur aan klager meegedeeld dat de directie van het Y-lyceum de procedure tot verwijdering op juiste wijze heeft voltooid en dat de verwijdering van G. c.q. het niet toelaten van haar tot het nieuwe schooljaar steeds zal worden bevestigd.

Dat klager in middels G. op een andere school in had doen schrijven laat het feit dat er een verwijdering was bewerkstelligd onverlet.

Er was dan ook geen reden om de procedurele voorschriften van die de WVO ten aanzien van de verwijdering stelt, niet na te leven.

De Commissie acht de klacht, voor zover die gericht is tegen procedurefouten in de verwijderingsprocedure, gegrond.

In dit verband merkt de Commissie nog op dat zij het onjuist vindt dat het College van Bestuur in de persoon van zijn voorzitter al in een vroeg stadium betrokken was bij de zaak waardoor zijn onafhankelijke positie als beroepsinstantie in een later stadium in het geding kwam. De Commissie acht een dergelijke dubbelrol ongewenst.

De Commissie adviseert het College van Bestuur in de schoolgids een paragraaf op te nemen over de bestuursstructuur, het onderscheid tussen het bevoegd gezag en de schoolleiding, de bevoegdheden van beide instanties en de positie van (de voorzitter van) het College van Bestuur in dezen.

Voorts adviseert de Commissie dat de voorzitter van het College van Bestuur zich niet mengt in kwesties waar hij mogelijk later als beroepsinstantie als bevoegd gezag mee te maken kan krijgen.

05/06 N-02, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

De klacht is ingediend door mevrouw A. , klagster, moeder van de minderjarige D. A., gewezen leerling van Y- basisschool te Z.

Aangeklaagde is de heer F., directeur van de Y- basisschool.

D. heeft tot 2005 op de Y- basisschool gezeten. De Y- basisschool is niet op de juiste wijze omgegaan met de gedragsproblemen, waarmee D. tengevolge van ADHD kampte.

In het schooljaar 2004/2005 was in eerste instantie juffrouw B. de groepsleerkracht van D. Toen zij in september 2004 enkele keren had aangegeven de situatie niet aan te kunnen, heeft aangeklaagde aan klagster medegedeeld dat een cluster 4 school de aangewezen onderwijsinstelling voor D. was. De aanvraagprocedure voor cluster 4 school is toen ook in gang gezet.

Volgens klagster zou de Y- basisschool zelf de nodige deskundigheid in huis moeten hebben om met de gedragsproblemen van D. om te gaan. De keuze voor de cluster 4 school was overigens gebaseerd op een te korte observatieperiode. Alleen de bevindingen van mevrouw B., lagen ten grondslag aan wat de school als oplossing presenteerde.

De reden voor klaagster en haar echtgenoot om in september 2004 toch akkoord te gaan met de aanvraag voor plaatsing op een cluster 4 school was dat de Y- basisschool ingeval van weigering van medewerking als alternatief bood dat D. dan maar halve dagen naar school mocht.

Op 4 oktober 2004 is D. overgeplaatst naar de parallelgroep van mevrouw Z.. De aanpak van deze docente gaf klaagster en haar echtgenoot vertrouwen. Mevrouw Z. had eraring met het lesgeven aan een cluster 4 school. Daardoor kon zij D. een betere begeleiding geven dan hij daarvoor had gehad. D. bleek in de groep van mevrouw Z. dan ook beter te gaan functioneren, waarmee in de ogen van klaagster de indicatie voor een cluster 4 school achterhaald was geraakt. Het heen-en -weer- schriftje dat in het kader van de bijzondere begeleiding werd gehanteerd, gaf in het algemeen geen reden tot verontrusting.

Klaagster heeft dan ook voorgesteld aan mevrouw Z. om D. met een "rugzakje" bij haar in de groep te laten blijven. Mevrouw Z. bleek echter zelf zeer afwijzend tegenover dat voorstel te staan.

De Y- basisschool heeft zich te weinig moeite heeft getroost om D. als leerling te behouden. Ten onrechte is ervan afgezien ervaring op te doen met methoden als het hanteren van een straf- en beloningssysteem of het inzetten van remedial teaching. Er is te vroeg afgehaakt.

Klaagster heeft moeten ervaren dat de voorlichting over het plaatsen op de cluster 4 school verre van volledig is geweest. Aan haar is niet vooraf medegedeeld dat plaatsing op een cluster 4 school alleen mogelijk was op verzoek van de ouders. Pas nadat zij en haar echtgenoot de aanvraagformulieren voor plaatsing al hadden ingevuld, kwamen zij erachter welke draagwijdte die handeling had.

Voor de Commissie is uitgangspunt dat het de school is die verantwoordelijk is voor de inhoud van het onderwijsaanbod en die daarmee aangeeft hoever haar mogelijkheden in de zorg voor leerlingen die bijzondere zorg nodig hebben, reiken.

Er dient in dat kader een consistent beleid te zijn. Dat beleid dient aan ouders van kinderen die voor bijzondere begeleiding in aanmerking komen, vooraf kenbaar gemaakt te zijn.

Aangeklaagde heeft aangevoerd dat de keuze tot plaatsing van D. op een cluster 4 school niet uitsluitend was gebaseerd op de ervaringen die de Y- basisschool gedurende de eerste maand van het schooljaar 2004/2005 had opgedaan. Wat in de daaraan voorafgaande jaren aan gedragsproblemen was waargenomen, heeft ook een rol gespeeld bij de besluitvorming.

Het is voor de Commissie aannemelijk geworden dat de plaatsing van D. in de groep van mevrouw Z. bedoeld was als noodoplossing, niet als een mogelijkheid om tot een heroverweging van de keuze voor de cluster 4 school te komen.

Aangeklaagde heeft gemotiveerd aangegeven dat de beslissing om D. op een cluster 4 school te plaatsen en om daar later niet van terug te komen, past binnen het beleid van de Y- basisschool. De keuze van een cluster 4 school en de in afwachting van de plaatsing getroffen maatregelen pasten naar het oordeel van de Commissie bij wat van een verantwoord handelende school verwacht mag worden.

Voor zover de klacht inhoudt dat de keuze voor plaatsing van D. op een cluster 4 school een onjuiste, dan wel een voorbarige is geweest, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het is de Commissie niet gebleken dat de voorlichting die aan klaagster en haar echtgenoot is gegeven over het aanvragen van de plaatsing op een cluster 4 school, onvolledig is geweest. Mogelijk hebben zij zich onder druk gezet gevoeld, doordat de Y- basisschool had aangegeven dat zij D. maar een halve dag op school kon hebben, maar dat brengt niet met zich mee dat onder haar verantwoordelijkheid een onjuist of onvolledig beeld is gegeven van wat het invullen van de aanvraagformulieren inhoudt.

Voor zover de klacht erop doelt dat is nagelaten te wijzen op de consequenties van het invullen van de aanvraagformulieren, verklaart de Commissie die ongegrond.

De Commissie beveelt aan dat met ouders van leerlingen die bijzondere zorg nodig hebben, duidelijk wordt gecommuniceerd over wat de mogelijkheden zijn van de school en waar die ophouden. Een uitdrukkelijke verwijzing door de leerkracht naar wat er in de schoolgids is vermeld over de leerling gebonden financiering, zoals in dit geval in die van de Y- basisschool, kan dat doel dienen.

05/06 N-05, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 1 december 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw X., ouder van de minderjarige B. X., leerling van de basisschool H. De klacht is gericht tegen de leerkracht van de Basisschool H locatie K.

Aangeklaagde heeft op 20 september 2005 B van zijn stoel getrokken en hem met fysieke dwang aan zijn arm meegenomen naar de gang. Onderwijsgevenden behoren van leerlingen af te blijven.

Aangeklaagde heeft voor wat betreft zijn relatie tot klagster, zoals die voor het bewuste incident was, een positiever beeld gegeven dan zijzelf heeft gedaan.

Wat klagster van het incident op de middag van 20 september 2005 aan beschrijving heeft gegeven, is door aangeklaagde toegegeven.

Hij heeft geen feiten en omstandigheden aangevoerd die op het gebeuren een ander licht kunnen werpen.

Het bevoegd gezag van de basisschool H heeft een hoorcommissie ingesteld om een onderzoek te verrichten naar wat op 20 september tussen aangeklaagde en B is voorgevallen.

Het bevoegd gezag heeft de bevindingen van de hoorcommissie ter kennis van de Commissie gebracht. De hoorcommissie komt tot de conclusie dat over de inhoud van de klacht geen twijfel bestaat.

Voor de Commissie staat vast dat aangeklaagde zich met de in de klacht omschreven handeling schuldig heeft gemaakt aan ongeoorloofde fysieke dwang.

Zij verklaart de klacht gegrond.

De Commissie vindt het wrang dat de oplossing van het probleem dat door het optreden van aangeklaagde is ontstaan, B in een nadelige positie heeft gebracht. B moet nu voor zijn dagelijkse schoolgang een beduidend langere afstand afleggen dan toen hij nog op de locatie K. zat.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag zich op organisatorische maatregelen te beraden die een terugkeer van B naar de locatie K mogelijk maken.

05/06 N-06, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 1 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw X., ouders van de minderjarige T. X., leerling van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen mevrouw E. en de heer F., respectievelijk als leerkracht en als directeur verbonden aan de Y- basisschool.

T., geboren in 1993 heeft een aantal beperkingen, waardoor hij ondermeer in zijn sociaal-emotioneel functioneren bijzondere aandacht nodig heeft.

De Y- basisschool had aangegeven de bijzondere begeleiding te kunnen bieden. De eerste schooljaren hebben klagers geen reden tot klagen gehad.

Toen T. in groep 7 zat, de groep van mevrouw E., is het fout gegaan. Klagers hebben aan het begin van het schooljaar uitvoerig aan de leerkracht medegedeeld welke zorg hij nodig heeft, met name voor wat betreft zijn verminderde concentratie. Ook hebben zij melding gedaan van de begeleiding die S. vanaf zijn kleuterjaren krijgt van een logopediste.

Met die informatie is door mevrouw E. niets gedaan, ondanks herhaaldelijk tussentijds rappelleren door klagers en ondanks toezeggingen om alsnog tot de gewenste actie over te gaan.

Na de eerste vier maanden van het schooljaar heeft de logopediste van T. op eigen initiatief zelf de nodige extra begeleiding aan T. gegeven.

Voor T. zou vanwege zijn verminderde concentratie een extra schrift worden bijgehouden met daarin aantekeningen voor aardrijkskunde en geschiedenis. Daar is niets van gekomen. Klagers waren daardoor genoodzaakt die stof zelf toe te lichten.

T. bleek dikwijls het slachtoffer te zijn van pesterij. Klagers hebben mevrouw E. daarop herhaaldelijk gewezen.

Enig positief resultaat hebben klagers daarvan niet gemerkt. Na melding van enkele vervelende incidenten heeft mevrouw E. toegezegd actie te ondernemen en van de pesterijen melding te doen aan de directie.

Toen uiteindelijk klagers de directeur aanspraken op de pesterijen, bleek hij van de problematiek in het geheel niet op de hoogte te zijn.

Afgesproken is toen dat de jeugdwijkagent ingeschakeld zou worden en dat er met de desbetreffende kinderen en hun ouders gesproken zou worden. Klagers zouden van het resultaat daarvan op de hoogte worden gehouden. Zij hebben echter niets meer vernomen van enig ingrijpen door de politie.

T. heeft een aantal beperkingen waaraan op school bijzondere aandacht moet worden geschonken. Klagers mochten er, gelet op wat in het vooruitzicht was gesteld, erop vertrouwen dat de Y-basisschool aan T. de noodzakelijke bijzondere zorg kon geven.

De heer F. heeft verklaard dat zich op de school een en ander aan problemen heeft voorgedaan. Er was een wisseling van de intern begeleider, de overdracht van dossiers ging moeizaam en hij is zelf ziek geweest.

Door een tussentijdse verhoging van de normering is een neerwaartse werking op de rapportcijfers van T. is uitgegaan. Daardoor zouden zijn achterblijvende resultaten geheel of gedeeltelijk slechts optisch zijn.

Verder is aangegeven dat het contact met de politie moeizaam verliep, waardoor het inschakelen van de jeugdwijkagent op zich heeft laten wachten.

Voor de Commissie staat voorop dat aan klagers uitdrukkelijk het vertrouwen is gegeven in het vermogen van de Y-basisschool om aan T., gegeven zijn beperkingen, een goed leer- en leefklimaat te bieden. Dat brengt met zich mee dat gedane toezeggingen nagekomen dienen te worden. In principe zou T. de rest van zijn tijd op de basisschool op de Y-basisschool door moeten kunnen brengen.

Wat namens de Y-basisschool is aangevoerd, levert naar het oordeel van de Commissie onvoldoende redenen op om een tekortschieten in haar verplichtingen jegens T. te kunnen verontschuldigen.

De Commissie verklaart de klacht, waar die ingaat op het tekortschieten van de school, gegrond.

Voor zover de klacht zich specifiek richt tegen mevrouw E., stelt de Commissie vast dat zijzelf heeft toegeven dat zij op een aantal punten tekort is geschoten. Zo heeft zij te weinig actie ondernomen om de hulp van de jeugdwijkagent in te schakelen bij het tegengaan van pesterijen. Zij had moeten verzoeken om de wijkagent terug te laten bellen, toen zij vergeefs had getracht hem op het politiebureau te bereiken.

Ten aanzien van de overige tegen mevrouw E. ingebrachte onderdelen van de klacht merkt de Commissie op dat zij die niet, dan wel onvoldoende weersproken heeft.

Wat klagers naar voren hebben gebracht over haar tekortschieten in het ondersteunen van de logopedische hulp en het niet bijhouden van het extra schrift komt de Commissie dan ook aannemelijk voor.

Hoewel mogelijk een niet optimale communicatie, waarvoor niet primair mevrouw E. verantwoordelijk is, haar werkomstandigheden hebben bemoeilijkt, vindt de Commissie dat klagers met recht aan haar verwijten dat haar begeleiding van T. onvoldoende is geweest.

De Commissie verklaart de klacht, gericht tegen mevrouw E., gegrond.

05/06 N-07, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 6 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw X, ouders van de minderjarige B. X., gewezen leerling van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen de directeur en enkele andere functionarissen van de Y- basisschool.

In de twee jaar dat B. op de Y- basisschool zat, ging men ervan uit dat hij op het speciaal basisonderwijs hoorde. Klagers gaven duidelijk aan het daarmee niet eens te zijn.

De gedachten over B.s' aanleg leidden tot een behandeling die hem steeds meer isoleerde. Hij werd tijdens het spel van anderen alleen aan het werk gezet met een grote sticker op zijn tafel. Op B. werd als enige de zogenaamde lachebekjesmethode toegepast. Klagers beschouwen de manier waarop hun kind werd behandeld als geestelijke mishandeling.

Toen klagers via anderen van het toepassen van de lachebekjesmethode hoorden en de betrokken functionarissen daarop aanspraken, werd dat door de betrokkenen ontkend.

Klagers bespeurden bij B. vreemde gedragingen. Daarnaast bleek hij zich op school steeds minder op zijn gemak te voelen. Klagers hebben dat bij aangeklaagden aan de orde gesteld.

Uiteindelijk is B. zonder overleg vooraf met klagers van groep 2 teruggeplaatst naar groep 1.

Documentatie die klagers inzicht moest bieden in de behandeling van B. ontbreekt.

Van november 2004 tot mei 2005 is er geen enkel contact geweest met klagers over de vorderingen van hun zoon.

Klagers hebben voor B. gezocht naar een andere reguliere basisschool. De Y- basisschool heeft hen daarin voortdurend tegengewerkt door steeds aan de leiding van scholen die door klagers benaderd waren, mede te delen dat het een leerling voor het speciaal onderwijs betrof.

Doordat klagers zelf het initiatief hebben genomen tot het inwinnen van externe hulp, beschikken zij nu over rapportage, waaruit blijkt dat B. wel degelijk geschikt is voor het regulier onderwijs. Met die rapportage in de hand hebben klagers uiteindelijk een andere - reguliere- school voor B. kunnen vinden.

Klagers zijn van oordeel dat de Y- basisschool de kosten van die externe advisering zou moeten dragen. Zij heeft door het vasthouden aan haar onjuiste opvatting het inwinnen van die externe hulp noodzakelijk gemaakt.

Voor zover de klacht ten doel heeft dat de Aloysiusschool aan klagers de kosten van de externe hulp vergoedt, verklaart de Commissie die niet ontvankelijk. De Commissie heeft niet de bevoegdheid om enige partij tot betaling te verplichten.

Voor de Commissie is duidelijk geworden dat B. een leerling is die bijzondere begeleiding nodig heeft. De Y- basisschool heeft zoveel mogelijk aan die behoefte tegemoet willen komen.

Uit wat is aangevoerd komt naar voren dat de school voor wat zij aan zorg heeft willen bieden niet alleen op haar eigen waarnemingen is afgegaan, maar ook de bevindingen van de schoolarts en van andere deskundigen heeft gebruikt om de problematiek in kaart te brengen.

Aangeklaagden hebben aangegeven dat er vele gesprekken zijn gevoerd met klagers. De voortgang van B. werd schriftelijk bijgehouden. Voor klagers lag die rapportage ter inzage. Het komt de Commissie aannemelijk voor dat aangeklaagden aan hun verplichting om klagers de gelegenheid te geven om van de nodige informatie kennis te nemen hebben voldaan.

Van terugplaatsing van B. van groep 2 naar groep 1 is volgens aangeklaagden geen sprake geweest. Er is naar hun verklaring slechts aangepast schoolwerk opgedragen.

Er is door of namens de school nooit aan klagers voorgehouden dat B. beslist naar het speciaal basisonderwijs moest. Wel is hun de vraag voorgelegd, of zij niet mee wilden werken aan aanmelding voor een onderzoek van de Permanente Commissie Leerlingenzorg.

Voor de Commissie is niet vast komen te staan dat aangeklaagden welbewust B. hebben behandeld op een wijze die als mishandeling of als het dwarsbomen van klagers valt te zien.

Evenmin is vast komen te staan dat de school, met name de directeur, de plaatsing van B. op een andere school heeft tegengewerkt.

De Commissie komt tot de bevinding dat de wijze waarop B. is behandeld strookt met wat van onderwijsgeevenden in vergelijkbare situaties wordt verwacht. Zij kan op grond van wat haar bekend is, het achterblijven van het resultaat bij de verwachtingen aangeklaagden niet aanrekenen.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

De Commissie adviseert het bestuur dat het er zorg voor draagt, dat, als leerlingen bijzondere begeleiding behoeven, gewerkt wordt aan het zoeken van het nodige draagvlak bij de desbetreffende ouders. Het vastleggen van gesprekken die met ouders gevoerd zijn kan dat doel dienen.

05/06 N-08, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 1 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer X, vader van de minderjarige Z. X., gewezen leerlinge van de Y-basisschool. De klacht is gericht tegen mevrouw D en mevrouw E, respectievelijke als leerkracht en als waarnemend directeur verbonden aan de Y-basisschool.

Op 11 juli 2005 heeft tijdens de pauze een klasgenootje van Z haar met een stok aan het oog verwond. Mevrouw D heeft vlak daarna telefonisch contact gezocht met klager en zijn echtgenote met de mededeling dat zij Z moesten komen ophalen. Aangezien de ouders toen niet thuis waren, heeft een buurmeisje Z toen van school gehaald en naar huis gebracht.

Toen Z's ouders haar later thuis aantreffen, zat zij met een handdoek tegen het oog. Er bleek door aangeklaagden geen enkele maatregel getroffen te zijn om infectie te voorkomen. Mevrouw D had alleen maar een doekje gegeven om het oog te deppen.

Toen klager met Z in het ziekenhuis was geweest, is hij weer naar de school gegaan. Hij wilde namelijk meer van het ongeluk en de manier waarop daarmee was omgegaan, te weten te komen. Klager gaf toen aan aangeklaagden te kennen dat de school Z naar het ziekenhuis had moeten laten brengen. De gevolgen van oogletsel vallen voor mensen die niet medisch geschoold zijn, namelijk niet in te schatten. Aangeklaagden wilden klager echter maar weinig informatie verstrekken. Een bevredigend antwoord op de vraag waarom zij geen maatregelen hadden genomen om Z te laten behandelen werd niet gegeven.

Gegevens over het adres van de ouders van het kind dat het letsel had veroorzaakt, wilden aangeklaagden toen evenmin geven.

Aangeklaagden hebben blijk gegeven van een onderschatting van de risico's die een oogverwonding met zich mee kan brengen. Oogverwonding levert altijd een spoedgeval op.

Aangeklaagden hebben nooit hun excuses aangeboden aan klager.

Op 11 juli 2005 heeft op het schoolplein een klasgenootje van Z met een stok gegooid, die haar in haar oog heeft getroffen. Mevrouw D constateerde toen bloeduitstortinkjes op het witte deel van het oog. Zij heeft toen aan Z een koude natte doek gegeven om haar oog te deppen.

Vervolgens heeft zij naar de ouders van Z gebeld met het verzoek of zij met haar naar de huisarts konden gaan. Daar zijzelf niet thuiswaren, is Z is toen door een buurmeisje opgehaald en naar huis gebracht.

Toen klager, inmiddels thuisgekomen, de huisarts niet kon bereiken, is hij met Z via de school naar het ziekenhuis gegaan.

Toen Z's oog in het ziekenhuis was behandeld, zijn klager en zijn echtgenote weer naar de school gegaan om te vragen om het adres van de ouders van de leerling die met de stok had gegooid. Ook gaf klager te kennen dat de reactie van aangeklaagden niet adequaat was geweest. Zij hadden volgens klager een ambulance moeten oproepen en de politie bellen.

Aan de Commissie is ter beoordeling, of het optreden van aangeklaagden, met name van mevrouw D, na de verwonding van het oog van Z adequaat is geweest.

Ter zitting heeft mevrouw D verklaard dat zij één der gediplomeerde bedrijfshulpverleners van de school is. Zij heeft daardoor een reële inschatting kunnen maken van de ernst van de verwonding. Aan de hand van die inschatting heeft zij tot de bevinding kunnen komen dat het verstrekken van een doek voor het oog en het telefonisch melden van het ongeluk aan de ouders van Z met het verzoek om met haar naar de huisarts te gaan, voldoende waren.

Naar het oordeel van de Commissie heeft mevrouw D in redelijkheid tot haar handelwijze kunnen komen. Niet is gebleken - bijvoorbeeld uit een melding van het ziekenhuis - dat haar inschatting van de ernst van de situatie, en daarmee die van mevrouw E. een onjuiste is geweest.

De Commissie komt dan ook niet tot de gevolgtrekking dat namens de school excuses aangeboden hadden moeten worden

Verder is ter beoordeling of mevrouw E terecht het verstrekken van de adresgegevens van de ouders van het kind dat de verwonding had toegebracht, heeft geweigerd.

Betoogd is dat, als klager schade had willen verhalen, de school een bemiddelende rol had willen spelen in het contact tussen de respectievelijke ouders. In de brief aan klager van 15 juli 2005 van mevrouw E is dat aangegeven. Van dat aanbod is geen gebruik gemaakt.

De Commissie is van oordeel dat mevrouw E zich op het standpunt kon stellen dat zij in de gegeven situatie met meer belangen rekening moest houden dan alleen die van klager.

Zij kon daarin tot de bevinding komen dat privacyredenen haar belemmerden om de gegevens zonder meer aan klager te geven.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05/06 N-10, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 6 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer T. vader van de minderjarige J.T en van de minderjarige H.T, leerlinge van de Y-basisschool. De klacht is gericht tegen het schoolbestuur.

Het bestuur houdt een aantal basisscholen in hetzelfde dorp in stand.

In 2003 is H, de oudste dochter van klager, op de Y-basisschool geplaatst. Die school bevindt zich zo ver van het huis van klager dat H een aantal jaren gehaald en gebracht zal moeten worden. Plaatsing op één van de drie basisscholen in de buurt van het huis van klager had meer voor de hand gelegen. Als reden voor de plaatsing van H op de Y-basisschool werd aangevoerd dat kinderen uit het gebied De Finster de voorrang kregen bij de plaatsing op de basisscholen die in de buurt van het huis van klager staan.

Klager en zijn echtgenote hebben J, een andere dochter, per 1 augustus 2006 aangemeld voor het basisonderwijs. Het bestuur heeft aangegeven J te zullen plaatsen op de E-school. Die school is nog verder verwijderd van het woonhuis van klager dan de Y-basisschool. De reden voor deze voorgenomen plaatsing is, dat de het bestuur voor de Y-basisschool aan kinderen uit De Blokken voorrang wil geven. De Blokken is een nieuwbouwwijk, waar veel kinderen wonen die voor het eerst naar de basisschool moeten.

Klagers gezin zal in de voorgestelde opzet de gevolgen ondervinden van tweemaal tussen wal en schip gevallen te zijn.

Dat de kinderen van klager op twee verschillende scholen zullen zitten is het gevolg van kortzichtigheid. Bij de aanmelding van H wist men bij het bestuur dat de melding van J er na een paar jaar aan zat te komen.

Op de Y-basisschool zijn nog enkele plaatsen vrij. Klager vraagt zich daarom af, waarom J niet voor plaatsing daarop in aanmerking kan komen.

Aan klager en zijn echtgenote is aangeboden om hun beide kinderen te plaatsen op de M-school, een andere school van het bestuur, dicht bij hen in de buurt.

Voor klager is dat thans geen reële optie. H moet dan uit haar schoolomgeving worden gehaald. Dat zou voor haar een te zware belasting zijn. H heeft enige moeite om te wennen aan nieuwe situaties.

Het is de Commissie duidelijk geworden dat het bestuur voor de plaatsing van leerlingen op de verschillende scholen die zij in hetzelfde dorp in stand houdt een beleid hanteert. Zij wil alle vierjarigen gelijkmatig over de verschillende scholen verdelen.

Een drietal doelen is daarvoor richtinggevend:

- De afzonderlijke scholen moeten boven de opheffingsnorm blijven.
- Voorkomen moet worden dat in scholen met weinig kinderen combinatieklassen gevormd moeten worden, terwijl in kinderrijke buurten overvolle klassen ontstaan.
- De werkdruk voor alle onderwijsgeevenden moet gelijkwaardig zijn.

Op grond van deze doelen wordt jaarlijks per school een toeleveringsgebied bepaald, waarin een aantal straten/wijken is opgenomen. Bij de samenstelling van de toeleveringsgebieden wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de afstand tussen een woonadres en de daaraan gekoppelde school. De afstand van het huis van klager tot de Y-basisschool bedraagt 1000 meter, van diens huis tot de E-school 1125 meter. De afstand tussen de twee scholen onderling bedraagt 750 meter.

Een medische indicatie kan een reden opleveren om een kind op een andere school te plaatsen dan op de school die aan de desbetreffende buurt is toegewezen.

Aan ouders wordt schriftelijk kenbaar gemaakt op welke school hun kind zal worden geplaatst. Ouders zijn in de gelegenheid schriftelijk bezwaar te maken tegen de plaatsing. Als ouders het met de afdoening van hun bezwaar in eerste instantie niet eens zijn, kunnen zij aan het dagelijks bestuur verzoeken de voorgenomen plaatsing in heroverweging te nemen.

Bij het beoordelen van het bezwaar van ouders worden de beleidsdoelstellingen als toetsingskader gehanteerd.

Er zijn negen bezwaarschriften van ouders binnengekomen die ten doel hadden dat hun respectievelijke kinderen voor het schooljaar 2006/2007 alsnog op de Y-basisschool zouden worden geplaatst. Aan vrijwel alle bezwaarschriften lag als reden ten grondslag dat er al een ouder kind uit hetzelfde gezin op die school zit. Op één na zijn de bezwaarschriften alle afgewezen. In de situatie waarin alsnog tot plaatsing op de Y-basisschool is overgegaan was er bij de moeder sprake van een ernstige lichamelijke handicap tengevolge van reuma. Klager en zijn echtgenote hebben geen vergelijkbare redenen aangevoerd die een herziening van de plaatsing van J zouden rechtvaardigen. Namens het bestuur is gemotiveerd aangegeven dat aan het vasthouden aan de voorgenomen plaatsing van J op de E-school bestaand beleid ten grondslag heeft gelegen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bestuur gegeven wat haar toen van de omstandigheden van klager en zijn gezin bekend was, in redelijkheid aan haar besluit om J niet op de Y-basisschool te plaatsten, kunnen vasthouden.

Het bestuur heeft aan klager en zijn echtgenote aangeboden hun beide kinderen naar de M-school te laten gaan, een school op 500 meter afstand van hun woonhuis. Op dit aanbod zijn klager en zijn echtgenote niet ingegaan.

De Commissie komt tot de bevinding dat het bestuur binnen de gestelde beleidskaders het nodige heeft gedaan om aan de wensen van klager tegemoet te komen.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05-06 N-11, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 2 februari 2006

De klacht is afkomstig van de ouders van de minderjarige C.B, gewezen leerlinge van de Y-basisschool. De klacht is gericht tegen mevrouw E, als leerkracht verbonden aan de Y-basisschool en aan de directie van de Y-basisschool.

Op 24 maart 2005 was de toen vierjarige C aan de kleutergroep van mevrouw E toegevoegd. 's Middags was die groep buiten. C zat toen, hoewel het warm weer was, met een dikke jas aan op een bank. Zij voelde zich niet zo goed.

Toen mevrouw E naar binnen moest om een kind te verschonen, kreeg C een koortsstuip. Deze stuip had door de leerkracht voorkomen kunnen worden door bijvoorbeeld haar haar dikke jas uit te doen of door haar paracetamol te verstrekken.

In de koortsstuip heeft C een val gemaakt. Die heeft een hersenschudding veroorzaakt. Wat aan maatregelen getroffen is, schoot tekort. Er is geen EHBO aan C geboden.

Er is onvoldoende moeite gedaan om klagers telefonisch te bereiken. Toen C's vader in eerste instantie niet bereikbaar bleek te zijn, heeft men niet de moeite genomen om haar moeder bellen.

C was na de val niet in een stabiele zijligging gelegd. Daarmee was het gevaar in het leven geroepen dat zij, als zij moest overgeven, in haar braaksel zou stikken.

De wijze waarop met de koortsstuip en de val van C is omgegaan, getuigt van weinig professionaliteit. Daardoor is het leven van C op de bewuste middag enkele keren in gevaar geweest.

Voor de Commissie is een aantal omstandigheden vast komen te staan:

C was op 24 maart 2004 aan de groep van mevrouw E toegevoegd.

Gedurende de ochtend had mevrouw E geen reden om aan te nemen dat zij op C's lichamelijk welbevinden extra alert moest zijn. De hulpouders die tijdens de lunch aanwezig waren, gaven evenmin aan dat er met C iets aan de hand kon zijn.

Na de lunch ging de groep naar buiten om daar te spelen. Naast mevrouw E waren er ook andere collega's die met het toezicht waren belast. C ging in tegenstelling tot de andere kinderen niet spelen, maar zij bleef steeds lusteloos op de bank zitten. Omdat het warm weer was, heeft mevrouw E C zover gekregen dat zij haar jas opendeed. In de tijd waarin mevrouw E met een kind naar het toilet moest, heeft C een koortsstuip gekregen. Er was vooraf wel aan collega's gevraagd om op C te letten.

Toen mevrouw E weer buiten kwam, zag zij dat C op de grond lag en dat er twee collega's, beide in het bezit van een EHBO-diploma, bij haar zaten.

De situatie deed zich dermate ernstig aanzien dat de ambulance is gebeld. Ook is toen getracht telefonisch contact te zoeken met de ouders van C. Haar moeder was, naar mevrouw E verklaarde, toen niet te bereiken. Om haar vader te pakken te krijgen is eerst naar zijn werk gebeld. Toen hij daar niet bleek te zijn, is het uiteindelijk gelukt hem thuis te bereiken. Hij is toen naar school gegaan. Hij bleek daar tegelijk met de motorambulance aan te komen. C is vervolgens naar het ziekenhuis vervoerd.

Het is aan de Commissie om tegen de geschetste achtergrond vast te stellen of mevrouw E en met haar de school op de bewuste middag tekort zijn geschoten ten opzichte van C.

De klacht behelst drie onderdelen die de Commissie achtereenvolgens behandelt:

a. Het ten onrechte niet voorkomen hebben van de koortsstuip:

De Commissie is van oordeel dat op 24 maart 2005 C's gedrag van voor de koortsstuip aan mevrouw E geen reden gaf had om te veronderstellen dat haar iets ernstigs zou overkomen. Er was ook niet gemeld aan de school dat er iets acuuts dreigde. Het enige wat door klagers doorgegeven was, was dat C zich de avond ervoor niet lekker had gevoeld.

Het zag ernaar uit dat aan voorzorg volstaan kon worden met wat gebruikelijk is, wanneer een of meer kinderen hongerig zijn. Dat er geen of te weinig maatregelen zijn getroffen om de koortsstuip te voorkomen, kan mevrouw E dus niet tegen worden geworpen.

b. Het niet- verlenen van EHBO aan C, waaronder het haar ten onrechte niet- leggen in een stabiele zijligging:

Er is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende naar voren gebracht om haar ervan te overtuigen dat de hulp die de school C heeft geboden, onvoldoende of inadequaaf is geweest. Er bleven in afwachting van de komst van de ambulance voortdurend twee collega's, beide in het bezit van een EHBO-diploma, bij C. Daardoor kon tijdig worden gezien, of zij zou gaan braken. Het risico van eventueel stikken in eigen braaksel was daardoor vrijwel uitgesloten.

c. Het niet tijdig op de hoogte stellen van klagers:

De Commissie heeft uit wat naar voren is gebracht, de indruk gekregen dat de school zich voldoende moeite heeft getroost om na de val de ouders van C, die moeilijk te bereiken waren, aan de telefoon te krijgen.

Voor wat betreft het zoeken van contact met klagers in verband met de val kan de school geen nalatigheid worden verweten.

De Commissie heeft niet de indruk gekregen dat mevrouw E en met haar de school, gegeven de hectische situatie van het moment, verwijtbaar tekort zijn geschoten.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05/06 N-12, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 6 april 2006

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw X., ouders van de minderjarige Y.X., gewezen leerling van de Y-basisschool.

De klacht is gericht tegen de heer G, mevrouw B en de heer L, respectievelijk als directeur, intern begeleidster en als leerkracht verbonden aan de Y- basisschool.

Y., geboren in 1995, is met ingang van het schooljaar 2003/2004 op de Y- basisschool geplaatst. Y. is een kind dat, gelet op zijn gedragsproblemen, bijzondere begeleiding behoeft.

Op de school is men ervan uitgegaan dat gedragsproblemen waarvan Y. blijk gaf, hoofdzakelijk aan hemzelf toe te schrijven waren met alle gevolgen van dien. De Y- basisschool zou in staat moeten zijn om Y. met behulp van het zogenaamde rugzakje de nodige bijzondere zorg te kunnen bieden. De Commissie voor de Indicatiestelling (CVI) heeft namelijk in haar advies aan klagers de keuze gelaten tussen het plaatsen van Y. op een school voor speciaal onderwijs, cluster 4, enerzijds en het toekennen van een leerling gebonden budget anderzijds.

De school heeft voor Y. echter niet datgene gedaan wat klagers mochten verwachten.

Hij mocht in het schooljaar 2005/2006 niet meedraaien met de lessen in groep 6, de klas waar hij, gelet op zijn leeftijd bij hoorde. Hij werd toen bij de leerlingen van groep 8 geplaatst.

In november 2005 kwam aan die plaatsing een einde. Hij werd toen buiten ieder klassenverband geplaatst. Hij moest toen zijn schoolwerk geïsoleerd verrichten, voornamelijk op de kamer van de directeur, de heer G.

De wijze waarop de Y- basisschool de beëindiging van Ys meedraaien in groep 8 aan de andere ouders heeft medegedeeld, is als een ernstige schending van de privacy te beschouwen.

Aan de ouders van de kinderen in groep 8 is op 7 november 2005 een brief gestuurd, waarin Y. wordt genoemd als de oorzaak is van pesterijen. De achternaam van klagers wordt in de desbetreffende brief ook genoemd. Klagers voelen zich door de brief voor schut gezet.

Over de inhoud van de brief is met klagers vooraf geen overleg gevoerd.

Klagers wijzen ook op andere fouten die de Y- basisschool gemaakt heeft:

De externe hulp waarop Y. recht had, is te laat op gang gekomen. Pas in juni 2005 heeft de CVI de middelen ter begeleiding van Y. ter beschikking gesteld. Dat is aan nalatigheid van de Y- basisschool te wijten.

Het contract voor de ambulante begeleiding dat de Y- basisschool zou sluiten, is niet op tijd aan klagers verstrekt.

Pas toen klagers op 8 november 2005 moesten tekenen voor akkoord, werd hun duidelijk dat hun wezenlijke informatie was onthouden. Er stonden in het contract passages waarmee zij het niet eens waren.

Zij hebben niettemin het contract voor akkoord getekend, omdat zij vonden dat de ambulante begeleiding zo spoedig mogelijk moest beginnen.

Met ingang van januari 2006 zit Y. met leerlinggebonden financiering op een andere basisschool.

Klagers hebben Y. in het schooljaar 2003/2004 na een verhuizing op de Y- basisschool in doen schrijven. Op die school mocht men er, mede op grond van de door klagers verstrekte informatie vanuit gaan dat Y. een leerling was voor wie het reguliere basisonderwijs de aangewezen onderwijsvorm was.

In september 2003 bleek het gedrag van Y. problematisch te zijn. Er is toen tussen de school en klagers afgesproken dat tussen hen één lijn getrokken zou worden om Y. een vaste structuur te bieden. Er was ook reden om Y. te melden bij de CVI.

In het schooljaar 2004/2005 hebben aangeklaagden in een gezamenlijke aanpak getracht het gedrag van Y. binnen geleide banen te brengen. Verschillende methoden zijn daarvoor toegepast, waaronder een heen- en – weerschriftje, een beloningssysteem en observaties.

De school heeft ook contact gezocht met deskundige instanties buiten school.

In mei 2005 verklaarde de heer L, Ys toenmalige groepsleerkracht, dat hij de situatie niet meer aankon. De schoolleiding heeft toen besloten Y. in een groep met oudere leerlingen te plaatsen. Hij kwam toen bij groep 8 te zitten.

De Y- basisschool daarna kwam tot de bevinding dat zij Y. niet de nodige hulp kon bieden.

Na de zomervakantie van 2004 was gebleken dat met de melding bij de CVI een en ander was misgelopen. Het desbetreffende dossier was zoekgeraakt. De oorzaak daarvan heeft men niet kunnen achterhalen. Er is toen een nieuwe melding bij de CVI gedaan.

De CVI heeft bij brief van 13 juni 2005 bericht dat er voor Y. de mogelijkheid was voor plaatsing op een cluster 4-school dan wel voor leerlinggebonden financiering op een reguliere basisschool.

Vanwege klachten over gedragingen van Y. is aan alle ouders van de leerlingen van groep 8 een brief geschreven, waarin de school haar visie op de situatie weergaf.

In de brief werd vermeld dat de kinderen uit die groep de aanwezigheid van Y. niet prettig zouden vinden en door hem gepest zouden worden.

Vervolgens moest Y. toen geïsoleerd van andere leerlingen zijn schoolwerk verrichten, voornamelijk op de kamer van de heer G.

Met het sluiten van het contract voor de ambulante begeleiding is het niet vlekkeloos verlopen. Toen aan klagers werd verzocht het contract te tekenen, bleek dat hun voordien de tekst daarvan niet bekend was gemaakt.

De Y- basisschool heeft klagers aangegeven dat een cluster 4-school de meest geschikte onderwijsvorm voor Y. zou zijn. Klagers waren de opvatting toegedaan dat het reguliere basisonderwijs met daarbij leerlinggebonden financiering voor Y. de nodige begeleiding moet kunnen bieden.

Uiteindelijk is een compromis gevonden. In januari 2006 bleek een andere basisschool na enkele proefplaatsingen bereid om Y. definitief te plaatsen.

De Commissie beoordeelt de klacht in het licht van die feiten en omstandigheden.

Een school kan na vergeefse pogingen tot de conclusie komen dat zij niet is toegerust om een leerling met gedragsproblemen de juiste omgeving te bieden.

Door en namens aangeklaagden is aangegeven dat de Y- basisschool voor Y. alles heeft gedaan wat, gelet op haar mogelijkheden en beperkingen, redelijkerwijze van haar verwacht mocht worden. Aan klagers is medegedeeld dat de mogelijkheden van de school niet toereikend waren om Y. passende begeleiding te geven.

De Commissie is niet gebleken dat het tekortschieten in de zorg voor Y. aangeklaagden is toe te rekenen, dan wel dat te vroeg aan klagers is medegedeeld dat de school niet de begeleiding kon bieden die noodzakelijk was.

Of de behandeling van de melding bij de CVI door nalatigheid van de school vertraging heeft ondervonden dan wel dor een andere oorzaak, heeft de Commissie niet vast kunnen stellen.

Voor zover de klacht inhoudt dat de begeleiding van Y. op een voor de Y- basisschool verwijtbare manier tekortgeschoten is, verklaart de Commissie die ongegrond.

De klacht heeft ook betrekking op de wijze waarop met klagers is gecommuniceerd. In dat verband is van belang de brief die de heer G op 7 november 2005 heeft gestuurd aan de ouders van de leerlingen van groep 8, bij wie Y. toen geplaatst was.

Naar het oordeel van de Commissie kan een schooldirecteur onder omstandigheden genoodzaakt zijn om een verduidelijkende brief aan ouders te sturen met daarin vermeld de moeilijkheden die de aanwezigheid van een leerling met zich meebrengt.

Dat dient dan wel met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Zo is overleg vooraf met de ouders van de desbetreffende leerling een vereiste.

Nu de heer G dat overleg vooraf met klagers heeft nagelaten, is hij in de communicatie met hen tekort geschoten.

De Commissie verklaart te dezen aanzien de klacht gegrond.

Klagers hebben ook aangevoerd dat de Y- basisschool in de communicatie tekort is geschoten door het niet tijdig verstrekken aan hen van de tekst van het contract waarin de externe begeleiding voor Y. zou worden geregeld. Pas toen zij het contract voor akkoord moesten tekenen, werd hun de volledige tekst duidelijk.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, waar die inhoudt dat de informatieverzorging inzake het regelen van ambulante begeleiding niet volledig is geweest.

De Commissie beveelt aan dat, als er een noodzaak bestaat om gevoelige informatie over een bepaalde leerling algemeen kenbaar te maken, vooraf met de ouders van de desbetreffende leerling overleg plaatsvindt over de wijze waarop dat het best kan geschieden.

05/06 N-13, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 13 maart 2006

De klacht is afkomstig van de heer X., vader van de minderjarige J. X., gewezen leerling van het Y- college. Zij is gericht tegen de directie en enkele medewerkers van het Y- college.

In het schooljaar 2004/2005 zat J. in de examenklas. In maart 2005 zou J. samen met enkele andere leerlingen vijf douchedeurtjes van een gymzaal hebben vernield.

Van alle leerlingen die erbij betrokken waren, werden alleen J. en twee andere leerlingen op wat de groep verweten werd, aangesproken.

Op 23 maart 2005, gedurende de voorbereidende examenperiode, is J. naar aanleiding van het incident voor twee dagen geschorst.

In een brief van 1 april 2005 heeft de directie melding gemaakt van een tweetal andere maatregelen die naar aanleiding van het incident getroffen zouden worden. Deze bleken te bestaan uit uitsluiting van buitenschoolse activiteiten en uitsluiting van een aantal lessen, dit laatste hoewel Joost toen vlak voor zijn eindexamen zat.

Bovendien kreeg klager midden in de examenweek een rekening van 431,73 euro.

De rekening was buitensporig hoog, namelijk een derde deel van een bedrag dat de school voor het leveren en aanbrengen van vijf nieuwe douchedeurtjes in rekening werd gebracht.

Het zou echter slechts gaan om douchedeurtjes die toch al in deplorabele staat verkeerden.

Ondanks verzoek om nadere onderbouwing is het Y- college niet met een schaderapportage gekomen. Aan klager is daardoor de mogelijkheid ontnomen om op de rekening in te gaan.

Toen klager om genoemde redenen weigerde de rekening te betalen, heeft het Y-college de vordering uit handen gegeven aan een deurwaarderskantoor.

Klager werd daardoor ook nog eens geconfronteerd met incassokosten en met de dreiging van de kosten van dagvaarding.

Een der aangeklaagden heeft in een gesprek met leerlingen het bewuste incident vergeleken met een verkrachtingszaak, waarbij ook leerlingen van het Y- college betrokken waren. Een dergelijke vergelijking was in haar geforceerdheid grievend voor Joost.

De handelwijze van de school is al met al als onfatsoenlijk en intimiderend te kenschetsen.

Voor de Commissie zijn de volgende feiten en omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt:

Op 17 maart 2005 heeft een aantal leerlingen een vijftal douchedeurtjes van een gymzaal vernield. Nadat onderzoek ter zake is verricht, is het Y- college tot de bevinding gekomen dat J. in dat geheel een actieve rol speelde. Er is hem naar aanleiding daarvan een schorsing van twee dagen opgelegd. Hij is bovendien uitgesloten van een aantal lessen en van buitenschoolse activiteiten. Overigens gold de uitsluiting niet voor de praktijklessen.

Aan de ouders van drie leerlingen die bij de vernieling betrokken waren geweest is een rekening gestuurd. Van klager werd, evenals van de ouders van die andere leerlingen, een derde van de herstelkosten die de school had gemaakt, gevorderd.

Toen klager de aan hem gezonden rekening niet wilde betalen, heeft het Y- college de rekening uit handen gegeven aan een deurwaarderskantoor, hetgeen een verhoging met de buitengerechtigde incassokosten tengevolge had.

De Commissie beoordeelt de klacht tegen deze achtergrond.

Voor de Commissie kan wat klager aangeklaagden tegenwerpt, worden weergegeven aan de hand van de volgende indeling:

- a. De tegen J. getroffen maatregelen
- b. De vordering op klager
- c. De gestelde vergelijking met een verkrachtingszaak

Ad a. Aangeklaagden hebben aangegeven dat zij op grond van het gehouden onderzoek tot de overtuiging konden komen dat Joost een actieve deelname heeft gehad in de vernieling van de douchedeurtjes. Voor wat betreft de zwaarte van de getroffen maatregelen oordeelt de Commissie dat het tot de beleidsvrijheid van de school behoort om leerlingen die zich hebben misdragen, sancties op te leggen. De Commissie kan daarover alleen oordelen, als een opgelegde maatregel of een reeks van opgelegde maatregelen evident onredelijk uitpakt voor de desbetreffende leerling. Daarvan is de Commissie in dezen niet gebleken

Voor de Commissie is daarbij nog van belang dat de school de maatregel van de uitsluiting van lessen nog eens in haar nadelig effect heeft verzacht door voor J. begeleiding door vakdocenten mogelijk te maken en door hem wel de praktijklessen te laten bijwonen.

Bij de oplegging van de maatregelen is de school voldoende aan J's belang bij een reële kans om te slagen voor het eindexamen tegemoetgekomen.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ad b. Voor de Commissie is buiten kijf dat het Y- college de kosten die redelijkerwijze gemaakt moesten worden om de vernielde douchedeurtjes te herstellen, naar evenredigheid op de ouders van de schuldig bevonden leerlingen mocht verhalen.

Voor zover de klacht inhoudt dat er teveel geld is besteed aan het herstel, overweegt de Commissie dat aangeklaagden aannemelijk hebben gemaakt dat, toen de douchedeurtjes vernield waren, deze ter wille van de voortgang van de lessen onmiddellijk vervangen moesten worden en dat het daarom nodig was daarvoor een professioneel bedrijf in te schakelen.

Het Y- college heeft, toen er bij klager geen bereidheid tot betalen bleek te zijn, redelijkerwijs kunnen besluiten haar vordering aan een deurwaarderskantoor uit handen te geven. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ad c. De vergelijking met wat in de klacht een verkrachtingszaak bleek niet afkomstig te zijn van een der aangeklaagden.

In de zaak waarop in dit verband wordt gedoeld ging het echter niet om een verkrachting, maar om een incident waarbij sprake was geweest van ongewenste intimiteiten in de richting van een

leerlinge. Dat was voor de school reden om de leerlingen die daarbij betrokken waren geweest een schorsing op te leggen. Op school was dat breed bekend.

De leerlingen die naar aanleiding van de vernieling geschorst waren, onder wie J., vergeleken zelf die schorsing met maatregel die tegen die andere leerlingen was getroffen.

De Commissie verklaart ook dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De Commissie ziet, alles overziende, geen reden om de handelwijze van aangeklaagden als onfatsoenlijk of intimiderend te kwalificeren.

De Commissie beveelt aan van gesprekken met ouders schriftelijk vast te leggen en die aan hen ter ondertekening voor te leggen.

05-06 N-14, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 2 februari 2006

De klacht is afkomstig van mevrouw X., moeder van G. X., ex-leerling van de school voor speciaal voortgezet onderwijs Y.

De klacht is gericht tegen de directeur en drietal functionarissen van de school

G. heeft op 1 september 2005 in de praktijkles 'hout', toen hij lang moest wachten op zijn beurt een 'kunstwerk' gemaakt. Het had de vorm van een grafzerk. P. heeft erop gezet 'hier rust S.'. De heer S. was G.'s mentor. Deze is van die uiting erg van streek geraakt.

De volgende dag, 2 september, is G. geschorst met de mededeling dat hij weer op school terug kon komen als een gesprek met een van zijn ouders erbij had plaats gevonden. Om 8.30 uur heeft de heer B. onderwijscoördinator de ouders telefonisch op de hoogte gesteld van de schorsing en meegedeeld dat G. onderweg was naar huis en dat hij zelf het verhaal wel zou vertellen. Tien minuten daarna was G. thuis.

Klaagster verwachtte van de school uitleg te krijgen over de opgelegde schorsing. Pas op uitdrukkelijk verzoek van de kant van de ouders heeft de school uiteindelijk schriftelijk onder vermelding van de reden meegedeeld dat G. voor maximaal 5 dagen geschorst was. Deze mededeling hebben de ouders op 7 september 2005 ontvangen. Op 10 september 2005 hebben de ouders een brief ontvangen van de school waarin werd meegedeeld dat G. alweer op school had moeten zijn. Er had echter nog geen gesprek met daarbij de ouders plaatsgevonden. Op 16 september hebben de ouders schriftelijk bericht van school ontvangen dat G., gewoon weer naar school kon komen. Nadat klaagster de maandag daaropvolgend met school gebeld had om een afspraak te maken, hebben de ouders en G. diezelfde dag een gesprek gehad met de directeur in het bijzijn van de psycholoog van school en met de heer S.

De straf van 5 dagen schorsing staat niet in verhouding tot hetgeen G. wordt verweten. De mentor, de heer S., had kunnen weten dat G. het niet kwaad bedoeld heeft.

Deze klacht staat niet op zichzelf. In de loop van de tijd hebben zich meerdere voorvallen voorgedaan waar de school niet correct mee is omgegaan. Als gevolg hiervan heeft klaagster het vertrouwen in de school verloren.

Voor de Commissie vormt het schorsingsbesluit en de wijze van uitvoering daarvan als het de essentie van de klacht. In dat verband is de directeur de enige die terzake verantwoordelijk gehouden kan worden. Voor zover de klacht op de andere aangeklaagden betrekking heeft, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

De Commissie stelt voorop dat het besluit tot het opleggen van een schorsing in beginsel is voorbehouden aan het bevoegd gezag van de school. De Commissie acht zich niet bevoegd om hierover een oordeel te geven tenzij sprake is van een evident onredelijk besluit. Hetgeen in dit

verband ter zitting naar voren is gebracht, geeft de Commissie geen aanleiding om het onderhavige besluit tot schorsing evident onredelijk te achten.

Voor wat betreft de beoordeling van de uitvoering van de schorsing is voor de Commissie een aantal feiten en omstandigheden van belang:

De directeur heeft de feiten zoals door klaagster in de klacht weergegeven niet weersproken. Hij heeft als reden voor de late telefonische mededeling over de thuiskomst van G. aangevoerd dat een dringende situatie op school eerst de aandacht vroeg. Klaagster heeft gesteld dat G. door de mededeling van de schorsing overstuur was.

In aanmerking nemend artikel 13 van het Inrichtingsbesluit VO en het gegeven dat het hier een veertienjarige leerling van het speciaal onderwijs betrof, is de Commissie van oordeel dat de uitvoering van het schorsingsbesluit had dienen te voldoen aan de volgende zorgvuldigheidseisen:

Een schorsing vindt plaats onder opgave van reden en voor ten hoogste een week. Het besluit tot schorsing met inbegrip van de datum waarop deze ingaat en eindigt, wordt schriftelijk aan de betrokken leerling en diens ouders of verzorgers meegedeeld. De ouders of verzorgers worden op de hoogte gesteld van de reden van de schorsing. Alvorens een leerling naar huis te sturen neemt de school contact op met de ouders of verzorgers om deze op de hoogte te brengen van het voornemen om de leerling naar huis te sturen. De school biedt de ouders en de leerling zo spoedig mogelijk nadat de schorsing is opgelegd de mogelijkheid tot een gesprek met betrekking tot het schorsingsbesluit.

De Commissie is van oordeel dat de directeur gemeten aan de hiervoor geformuleerde eisen onzorgvuldig heeft gehandeld door G. die overstuur was, zonder voorafgaand overleg met de ouders met de taxibus naar huis te (laten) sturen. De Commissie acht het voorts onzorgvuldig dat de school zich in eerste instantie op het standpunt heeft gesteld dat de ouders genoeg moesten nemen met het verhaal van G. zelf over de reden van de schorsing. De schriftelijke mededeling van de reden voor de schorsing en van de duur ervan hebben de ouders pas vijf dagen na de schorsing ontvangen, derhalve toen de schorsing feitelijk al geëindigd was. Vervolgens heeft het nog negen dagen geduurd eer er een gesprek heeft plaats gevonden met de ouders en G.. De directeur heeft hiervoor geen verklaring gegeven.

De Commissie verklaart jegens de directeur gegrond, voor zover het betreft de uitvoering van het schorsingsbesluit.

De Commissie adviseert het bestuur om een regeling met betrekking tot de maatregel tot schorsing vast te stellen met in achtneming van hetgeen de Commissie hiervoor heeft overwogen.

De Commissie adviseert voorts de klachtenregeling aan te passen in die zin dat zij vermeldt dat de gang naar de klachtencommissie te allen tijde openstaat voor klagers en niet alleen, wanneer op school de interne klachtenprocedure is doorlopen.

05/06 N-15, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 13 februari 2006

De klacht is afkomstig van mevrouw P.X., moeder van de minderjarige H. X., gewezen leerling van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen mevrouw D., mevrouw E. en mevrouw F, respectievelijk als directeur, plaatsvervangend directeur en als leerkracht verbonden aan de Y- basisschool.

Op 27 oktober 2005 is de toen negenjarige H. op het schoolplein door twee klasgenoten tegen een hek gegooid en door hen geplet, toen hij weg probeerde te komen. Daarna struikelde hij over een uitgestoken voet, waardoor hij met zijn hoofd tegen een muur is gekomen.

Dit alles had voor J. een gat in het hoofd en nekkachten tengevolge.

Klaagster heeft J.'s groepsleerkracht, mevrouw F. op het gebeurde aangesproken. Haar voor klaagster onbevredigende reactie kwam erop neer dat er alleen maar sprake was geweest van een

uit de hand gelopen spelsituatie en dat geweld op school niet werd getolereerd. Bovendien zou volgens mevrouw F. J. zelf wat harder moeten worden.

De directie weigerde de ouders van de kinderen die H. hadden mishandeld daarop aan te spreken. Vervolgens was de school weigerachtig in het zoeken naar een oplossing van de problemen die voor H. waren ontstaan. Het is zelfs klaagster verboden om op school te komen. Er was voor H. geen veilig klimaat.

Uit wat aan de Commissie is voorgelegd is haar een aantal feiten en omstandigheden duidelijk geworden:

Op 27 oktober 2005 heeft H. op de speelplaats tengevolge van gedragingen van medeleerlingen kwetsuren opgelopen. De school heeft een onderzoek ingesteld naar de aard van het incident. Het onderzoek leverde onvoldoende aanwijzing op om de klasgenoten van H., die bij het incident betrokken waren geweest, van gebruik van lichamelijk geweld te kunnen beschuldigen.

Aangeklaagden hebben herhaaldelijk en tevergeefs gepoogd dit aan klaagster en aan de vader van H. duidelijk te maken.

Klaagster heeft zich niet kunnen vinden in de conclusies van het onderzoek van de school. Klaagster heeft op school de ouders van de bewuste klasgenoten aangesproken op het incident van 27 oktober 2005, waarbij zij hun voorhield dat er sprake was geweest van zinloos geweld. Dat gaf op school aanleiding tot een forse aanvaring met de bewuste ouders.

Het bleek verder niet mogelijk voor de schoolleiding om met klaagster en H.'s vader op één lijn te komen. Op de school werd het optreden van klaagster als storend en soms als zelfs bedreigend ervaren.

H. werd vanaf 27 oktober 2005 vaak thuisgehouden. In eerste instantie werd daarvoor de pijn die door het incident was ontstaan als reden aangevoerd. Later verklaarde klaagster dat H. zich op de Y-basisschool, mede tengevolge van de wijze waarop de school met de gevolgen van het bewuste incident omging, niet prettig voelde. Na 25 november 2005 is H. zelfs in het geheel niet meer op de Y-basisschool geweest.

Nadat de schoolverpleegkundige op 19 december 2005 had verklaard dat H. onmiddellijk weer naar school moest, heeft klaagster hem bij een andere school in doen schrijven.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat het incident van 27 oktober 2005 niet als uiting van zinloos geweld is opgevat, overweegt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat het onderzoek van de school onjuist, dan wel onvolledig is geweest. De school had voldoende reden om in het incident niet meer te zien dan een uit de hand gelopen spelsituatie.

Het is de Commissie niet gebleken dat de reactie van de school op het incident ondoeltreffend is geweest.

Voor zover de klacht inhoudt dat het klimaat op school onveilig was, is voor de Commissie van belang dat mevrouw D., de schooldirecteur, gedetailleerd heeft aangegeven dat na 27 oktober 2005 alles in het werk is gesteld om voor H. een rustige omgeving te creëren.

Blijkens het overgelegde overzicht is ook steeds getracht H.'s ouders ervan te overtuigen dat de stappen die de school zette de juiste waren.

De Commissie ziet als oorzaak van het tekortschieten van de school in haar poging om voor H. een rustige omgeving te creëren het gebrek aan draagvlak bij diens ouders.

Naar het oordeel van de Commissie hebben aangeklaagden voor H. ieder in haar eigen functie, datgene gedaan wat van goed functionerende schoolfunctionarissen verwacht mag worden.

De klacht houdt ook in dat klaagster ten onrechte de toegang tot de school is ontzegd.

Bij het beoordelen van dit onderdeel van de klacht is voor de Commissie doorslaggevend dat de school zich herhaaldelijk geconfronteerd zag met een optreden van klaagster en van de vader van H. dat als storend en als bedreigend werd ervaren. Naar het oordeel van de Commissie kon in die

omstandigheden een maatregel getroffen worden die aan de aanwezigheid van klaagster op school paal en perk stelde.

De Commissie acht op alle onderdelen ongegrond.

De Commissie geeft het bevoegd gezag ter overweging om, als er op een school een situatie heerst die als bedreigend wordt ervaren en waarbij ook het functioneren van de directeur wezenlijk in het geding is, zelf het initiatief te nemen tot het communiceren met de desbetreffende ouders. Zoveel mogelijk moet worden tegengegaan dat in conflictueuze situaties iemand over wie geklaagd wordt tevens degene is die als woordvoerder namens de school optreedt.

05-06 N-16, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 13 februari 2006

De klacht is afkomstig van mevrouw X., moeder van de minderjarige E. X., ten tijde van het indienen van de klacht ingeschreven als leerling van de Y- basisschool.

De klacht is ingediend tegen mevrouw D., adjunct- directeur van de Y- basisschool en mevrouw E., als intern begeleider verbonden aan de Y- basisschool.

Op 16 augustus 2005 is de toen vierjarige E., op de Y- basisschool gekomen. E. is een druk kind en heeft daardoor grote behoefte aan structuur. De school heeft E. die structuur echter niet geboden. Uit de handelwijze van de school blijkt dat op school niet het juiste zicht heeft bestaan op de oorzaken van E.'s gedrag. Zij schreef alles wat er met E. fout ging aan hemzelf toe. Bevestiging van positieve uitingen bleef achterwege.

Klaagster moest constateren dat E. op enig moment niet meer mocht overblijven en dat andere kinderen van hun moeders niet meer met E. mochten spelen. De school heeft onvoldoende gedaan om het isolement waarin E. mede door het onbegrip van ouders van andere kinderen kwam te verkeren, te doorbreken. Dat heeft zijn zoeken naar negatieve aandacht nog eens versterkt.

Klaagster rekent de school ook aan dat zij van wat er allemaal fout is gegaan niet op de hoogte is gesteld.

Op 25 november 2005 werd aan klaagster schriftelijk medegedeeld dat E. met onmiddellijke ingang voor de tijd van vijf dagen geschorst werd. In de brief waarin de schorsing werd aangekondigd, werd als reden aangevoerd dat E. voortdurend storend en agressief gedrag vertoonde, dat vrees deed ontstaan voor de veiligheid en het welzijn van de medewerkers en de medeleerlingen.

In de bewuste brief werd verder aangekondigd dat als het storend en agressief gedrag van E. niet ophield, een verwijderingsprocedure in de rede zou liggen.

Met het opleggen van de schorsing en het dreigen met verwijdering heeft de school duidelijk gemaakt dat zij de gevolgen van haar eigen falen op E. heeft afgewenteld. E. is op het bijwonen van het sinterklaasfeest na niet meer op de school geweest.

De extra kosten die klaagster heeft gemaakt om voor E. opvang te regelen gedurende de tijd waarop hij anders op school had gezeten moeten door de school worden vergoed.

Voor zover de klacht ten doel heeft dat de school aan klaagster vergoeding betaalt, verklaart de Commissie die niet ontvankelijk. De Commissie heeft niet de bevoegdheid om enige partij tot betaling te verplichten.

Voor de Commissie is duidelijk geworden dat E. gedurende de tijd waarin hij op de Y- basisschool onderwijs heeft gevolgd blijkt heeft gegeven van problematisch gedrag. Er bestond daardoor zelfs vrees voor de voortgang van het onderwijs en voor de veiligheid en het welzijn van de medewerkers en van de andere leerlingen. Gedocumenteerd is aangegeven dat de school zich de nodige moeite heeft getroost om E. binnen de kaders van het regulier onderwijs op te vangen.

Op 18 augustus 2005, de derde schooldag, is klaagster uitgenodigd voor een gesprek. Daarin is namens de school de zorg uitgesproken over E.'s gedrag.

Overplaatsing naar een andere, kleinere groep heeft aan de gedragsproblemen geen einde gemaakt. Vanaf 2 september 2005 was de situatie dermate ernstig dat E. niet meer mocht overblijven.

Op 26 september 2005 is er met instemming van klagster voor E. een handelingsplan opgesteld. Op 7 november 2005 is er met klagster een oudergesprek gevoerd. Daarin is gewezen op de mogelijkheid van een schorsing, dit in verband met E.'s onacceptabele gedragingen. Verbetering van E.'s gedrag viel echter niet te constateren. Ouders van andere leerlingen kwamen met de melding dat hun kind bang was voor E..

Uiteindelijk heeft men vast moeten stellen dat het regulier onderwijs niet voor E. geschikt is. Op 21 november 2005 is na een met toestemming van klagster gehouden observatie door een extern deskundige besloten om voor E. de zogenaamde cluster 4- route te volgen.

De situatie was op 25 november 2005 dermate uit de hand gelopen dat de school zich genoodzaakt heeft gezien om E. een schorsing van vijf dagen op te leggen. Deze schorsing was bedoeld om de veiligheid van de andere kinderen te garanderen en om aan klagster een signaal te geven dat er wel degelijk reden was tot zorg. Er werd ook een verwijderingsprocedure in het vooruitzicht gesteld.

De Commissie is aan de hand van wat aangeklaagden en het bevoegd gezag gedocumenteerd hebben aangevoerd tot de bevinding gekomen dat de school serieus bezig is geweest om ondanks alle moeilijkheden E. een stabiele omgeving te bieden. Juist het feit dat mede dankzij de medewerking van De Fontein E. via een creatieve detacheringsconstructie snel op een school voor speciaal onderwijs terecht kon, toont de zorg aan die de school heeft geboden.

Het is de Commissie niet gebleken dat klagster door aangeklaagden niet voldoende op de hoogte is gehouden van de moeilijkheden waarmee de school tengevolge van E.'s gedragingen werd geconfronteerd. Voor het zoeken naar oplossingen hadden zij draagvlak bij klagster nodig. Aangeklaagden hebben naar het oordeel van de Commissie zich voldoende moeite getroost om de communicatie met klagster zorgvuldig te voeren. Dat was mede in hun eigen belang.

De Commissie is van oordeel dat aangeklaagden hebben gehandeld, zoals van verantwoord handelende schoolfunctionarissen in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05-06 N-17, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 2 maart 2006

De klacht is afkomstig van de heer K., vader van de minderjarige A. K., gewezen leerling van het L-college te A. De klacht is gericht tegen mevrouw X., docente Duits.

A., de zoon van klager, zat in het schooljaar 2004/2005 in groep 5 van het vwo. Hij is een ijverige leerling. Aangeklaagde heeft nagelaten deze energie te gebruiken om A. voort te helpen. A.'s resultaten voor Duits waren vanaf het begin van het schooljaar laag. Aangeklaagde heeft geen initiatieven genomen om A. te ondersteunen. Aangeklaagde is daarmee tekortgeschoten. In juni 2005 heeft aangeklaagde aan A. in het bijzijn van medeleerlingen medegedeeld dat het vwo voor hem niet zinvol was, gelet op de stand van zijn taalontwikkeling. Dat heeft hem ernstig gedemotiveerd en aan hem geestelijke schade toegebracht.

Aangeklaagde heeft uitdrukkelijk en herhaald gesteld dat zij de leerlingen naast de mogelijkheid om in groepjes aan teksten te werken, heeft aangeboden om samen met haar te werken. A. heeft hiervan geen gebruik gemaakt zulks in tegenstelling tot andere leerlingen.

Van een leerling die, volgens zijn verklaring, niet op de hoogte was van een dergelijk aanbod, mag worden verwacht dat die bij achterblijvende studieresultaten zelf initiatief neemt om hulp te vragen aan een leerkracht.

Onweersproken heeft aangeklaagde verklaard het schoolexamen individueel met A. te hebben besproken, ook toen het reeds klassikaal aan de orde was geweest.

De Commissie komt tot de bevinding dat aangeklaagde niet tekort geschoten is in haar begeleiding. Op dit punt verklaart zij de klacht ongegrond.

Voor wat betreft de opmerking over A.'s geringe kansen van slagen in het vwo heeft aangeklaagde de context aangegeven waarin die is geplaatst.

Vast staat dat aangeklaagde A. na afloop van een les bij zich heeft geroepen terwijl de andere leerlingen het lokaal verlieten en op dat moment de gewraakte mededeling heeft gedaan. De Commissie is niet gebleken en zij acht het in de gegeven situatie ook niet erg waarschijnlijk dat andere leerlingen hebben gehoord wat aangeklaagde tegen A. gezegd heeft.

Dat A. door aangeklaagde voor zijn medeleerlingen voor schut is gezet kan niet worden volgehouden. Aangeklaagde heeft uitdrukkelijk verklaard dat de opmerking niet negatief bedoeld was en dat zij op dat moment niet de indruk heeft gekregen dat A. erdoor aangeslagen was. Zij heeft later, toen haar gebleken was dat haar opmerking verkeerd was opgevat, aan A. uitgelegd wat zij bedoeld heeft te zeggen.

De Commissie komt tot de conclusie dat niet gezegd kan worden dat aangeklaagde A. op een onaanvaardbare wijze heeft bejegend, zij het dat het de voorkeur verdient om een leerling voortaan apart te nemen voor een dergelijke mededeling.

De Commissie verklaart de klacht ook op dit punt ongegrond.

05/06 N- 19, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 19 september 2006

Klager is de heer X, vader van de minderjarige F.X. en G. X, leerlingen van de Y- basisschool.

Klager treedt ook op namens een aantal andere ouders van leerlingen van de Y- basisschool. De klacht is gericht tegen de schoolcommissie, het managementteam, en de medezeggenschapsraad van de Y- basisschool.

Van een reeds enkele jaren geleden toegezegde verhuizing van een deel van De Vlieger is in november 2005 gebleken dat die niet door zou gaan. Besloten is een ander pand te betrekken dan het oorspronkelijk beoogde. In eerste instantie werden de betrokken ouders en de medezeggenschapsraad daarvan niet in kennis gesteld.

Het overgrote deel van de ouders die voorstander waren van de oorspronkelijk voorgestane verhuizing is het met het nieuwe besluit niet eens.

Deze ouders voelen zich door de schoolcommissie en het managementteam niet serieus genomen. De communicatie was gebrekkig.

Het besluit om af te zien van de oorspronkelijke verhuisplannen is in eerste instantie niet aan de medezeggenschapsraad voorgelegd. De medezeggenschapsraad heeft, toen die op de hoogte was van het gewijzigde voornemen, ten onrechte verzuimd op te komen voor zijn recht om hetzij voor instemming, hetzij voor advies geraadpleegd te worden.

De Commissie is van oordeel dat de schoolcommissie, gegeven de ontwikkelingen in de wijk, kon komen tot een akkoord gaan met de voorgestelde herziening van de oorspronkelijk vastgestelde schoorruimteverdeling. Wijziging van omstandigheden kan een beleidsbeslissing rechtvaardigen die het terugkomen van eerdere toezeggingen inhoudt.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond, voor zover die inhoudt dat de schoolcommissie en het managementteam een onjuist besluit te hebben genomen.

De Commissie heeft niet de indruk gekregen dat de schoolcommissie en het managementteam na het ontstaan van de geruchtvorming over de huisvesting hebben opgetreden op een wijze die voor klager en degenen die hij vertegenwoordigt nadelig heeft gewerkt.

Naar het oordeel van de Commissie hebben zij gehandeld zoals in de ontstane hectiek van hen verwacht mocht worden.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Door de medezeggenschapsraad die mogelijkheid te onthouden heeft de schoolcommissie de raad buiten de besluitvorming ten aanzien van een wezenlijk deel van het beleid van de organisatie van de school gehouden. Ouders hebben zich daardoor terecht benadeeld kunnen voelen.

Ten aanzien van het niet- raadplegen van de medezeggenschapsraad verklaart de Commissie de klacht gegrond.

De medezeggenschapsraad heeft aangegeven dat hij redenen had om de wijziging van het besluit niet aan te vechten. Hij heeft zowel aangegeven dat hij redenen had om eraan te twijfelen of het instemmings- dan wel adviesrecht voldoende juridisch kader bood, als dat er binnen de raad onvoldoende draagvlak bestond voor het voeren van een procedure.

De redenen die de medezeggenschapsraad voor zijn standpuntbepaling aanvoert komen de Commissie legitiem voor.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag reeds in een vroeg stadium bedacht te zijn op ontwikkelingen die nopen tot ingrijpende beleidskeuzes en in samenhang daarmee tijdig bij ouders draagvlak te creëren voor de te nemen beleidsbeslissingen.

05/06 N-20, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 6 april 2006

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw W., ouders van de minderjarige A. W, gewezen leerlinge van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen de heer D., als onderwijskracht verbonden aan de Y- basisschool, de heer E., directeur van de Y- basisschool en de heer F., bovenschools directeur.

A. heeft voor de leervakken altijd hoog gescoord. Tot groep 8 hebben klagers nooit gehoord dat er problemen zouden zijn in A.'s sociaal- emotionele ontwikkeling. Wat aan beoordelingen aan klagers bekend was, gaf geen reden tot verontrusting.

Op 19 januari 2005 kreeg A. haar eerste rapport in groep 8, twaalf dagen voordat de CITO-toets moest worden afgelegd. Dit rapport bleek vier onvoldoendes te bevatten, voor A. een zeer ongewone score. Zij was dan ook zeer overstuur tengevolge van het rapport.

De onvoldoendes bleken beoordelingen te zijn van A.'s sociaal- emotionele ontwikkeling. De scores voor de leervakken weken niet af van de gebruikelijke cijfers.

Klagers zijn er achteraf achter gekomen dat de beoordeling in het kader van de sociaal- emotionele ontwikkeling al begin november 2004 gereed was. Aan klagers is evenwel nooit iets medegedeeld over mogelijk teleurstellende rapportcijfers.

Het tijdstip waarop A. zelf voor het eerst van de onvoldoendes op de hoogte werd gesteld, namelijk bij de uitreiking van het rapport, kwam zeer ongelegen, twaalf dagen voor de CITO-toets.

Klagers hebben moeten constateren dat aan de totstandkoming van de cijfers voor sociaal – emotionele ontwikkeling een discutabele methode ten grondslag heeft gelegen. De scores bleken uitsluitend gebaseerd te zijn op een aantal vragen die door middel van de computer moesten worden beantwoord. De heer D. echter bleef vasthouden aan de juistheid van de gegeven scores. De toelichting die hij gaf, was in de ogen van klagers ontoereikend.

Klagers hebben, gegeven de halsstarrige houding van de heer D. de kwestie voorgelegd aan de schoolleiding.

Bij brief van 27 januari 2005 heeft de heer E., aan klagers geschreven dat de sociaal-emotionele beoordeling van A., zoals in het bewuste rapport weergegeven, werd ingetrokken.

De heer D. weigerde ondanks de door E. medegedeelde intrekking met een rectificatie van de onvoldoendes te komen. Hij heeft evenmin met A. overlegd over de gevolgen van de intrekking voor haar beoordeling. Vlak voor de CITO-toets die op 1 februari 2005 zou beginnen, zou een door klagers gewenst optreden een deel van de spanning weg hebben kunnen nemen.

De brief van de heer F. van 10 maart 2005, gericht aan klagers gaf in hun ogen aan dat de houding van het bevoegd gezag er slechts uit bestond de fouten die op de Y- basisschool waren gemaakt, te vergoelijken, dan wel te verdoezelen.

De positieve CITO-score van A. en het feit dat klagers te kennen hadden gegeven op zoek te zijn naar een andere school, werden als redenen aangevoerd om vooralsnog niet de eerder in het vooruitzicht gestelde mediation in te roepen.

In het schooljaar 2004/2005 is op de Y- basisschool de manier van rapporteren van de sociaal-emotionele ontwikkeling van leerlingen gewijzigd. Dat een school tot een dergelijke wijziging overgaat, kan stroken met verantwoord schoolbeleid. De beoordeling van de Commissie beperkt zich tot toetsing van de mate van zorgvuldigheid die met de invoering in acht is genomen. Aan de hand daarvan beoordeelt de Commissie de klacht:

Een onderdeel van de klacht houdt in dat bij de beoordeling uitsluitend wordt afgegaan op computerscores, zonder dat waar nodig een menselijk/pedagogische correctie wordt toegepast.

De Commissie ziet gegeven haar terughoudendheid in het inhoudelijk beoordelen van beleidswijzigingen geen reden om de kwaliteit van de beoordeling van de sociaal- emotionele ontwikkeling van leerlingen in twijfel te trekken. Er is onvoldoende gesteld of gebleken om tot het oordeel te komen dat de nieuwe manier van rapporteren kennelijk onjuist is.

De Commissie verklaart de klacht op dit onderdeel ongegrond.

Als een beleidswijziging leidt tot resultaten die voor ouders van een leerling onaangename verrassingen inhouden, ligt het op de weg van de school en die van de leerkracht van het desbetreffende kind om tijdig daarover met hen contact op te nemen.

Gebleken is dat de rapportage van de sociaal- emotionele ontwikkeling al in november 2004 gereed was.

De school heeft pas in een begeleidend schrijven bij het rapport van 19 januari 2005 aan de ouders en daarmee aan klagers de nieuwe wijze van rapporteren bekend gemaakt.

De heer D. heeft vooraf klagers in het geheel niet op de hoogte gesteld van de onvoldoende scores die in het rapport van 19 januari 2005 vermeld zouden worden, hoewel hij daartoe wel in de gelegenheid was.

Waar aangeklaagden wordt verweten dat klagers ten onrechte niet tijdig op de hoogte zijn gesteld, verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Aan A. zou op 19 januari 2005 een rapport worden uitgereikt met vier onvoldoendes, een voor haar doen ongewone score.

In die situatie had het voor de hand gelegen dat haar groepsleerkracht, de heer D., zich vooraf de nodige moeite had getroost om A. op die onverwachte tegenvaller mentaal voor te bereiden. Dat klemt temeer, daar kort na die uitreiking de CITO- toets afgelegd moest worden.

Voor wat betreft de wijze waarop A. kennis heeft gekregen van de onaangename verrassing van de vier onvoldoendes, verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Toen de heer E. op 27 januari 2005 aan klagers had geschreven dat de sociaal - emotionele beoordeling werd ingetrokken, verwachtten klagers van de heer D. een onmiddellijke rectificatie van de onvoldoendes in het rapport, hetgeen hij niet deed.

De heer D. heeft aangevoerd dat hij niet tot een geïsoleerde rectificatie over kon gaan zonder vooraf de teamvergadering daarin gekend te hebben. Rectificatie van één rapport op zo korte termijn was niet mogelijk zonder daarin de gewijzigde rapportage in haar geheel te betrekken.

Naar het oordeel van de Commissie had de heer D. een legitieme reden om niet op een zo korte termijn als klagers wilden aan hun wens tegemoet te komen.

Klagers verwachtten na de genoemde brief van 27 januari 2005 ook dat de heer D. met A. zou hebben gecommuniceerd over de gevolgen van de intrekking.

De daarop gegeven reactie dat in de klas van A. was medegedeeld dat de scores eventueel aangepast zouden worden, is in de ogen van de Commissie niet voldoende.

Het had, gegeven de naderende CITO-score, in de rede gelegen dat de heer D. persoonlijk aan A. had medegedeeld. de rapportage in een ander perspectief was komen te staan.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht gegrond, waar de heer D. wordt tegengeworpen dat hij niet met A. heeft gecommuniceerd over de gevolgen van de intrekking.

Klagers hebben bij brief van 12 februari 2005 aan de bovenschools directeur, de heer F., uitgebreid medegedeeld hoe zij stonden tegenover de wijze waarop de school na 24 januari 2005 met hun probleem was omgegaan. Zij gaven in die brief aan redenen te hebben om ontevreden te zijn.

Bij brief van 22 februari 2005 heeft de heer F. aan klagers gemeld dat hij na de nodige informatie ingewonnen te hebben voorstellen zou doen om te werken aan een gezamenlijke oplossing. Mediation werd daarbij niet uitgesloten.

In zijn brief van 10 maart 2005 heeft de heer F. aangegeven dat hij aan zijn voorstel om mediation in te roepen vooralsnog geen uitvoering zou geven. Als redenen daarvoor voerde hij aan dat A. een positieve CITO-score had behaald en dat klagers van plan waren om voor hun andere dochter een andere school te zoeken.

Mogelijke andere oplossingen werden in de bewuste brief niet genoemd.

Hoewel de heer F. in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het belang van klagers bij mediation inmiddels onvoldoende was geworden, ontsloeg hem dat niet van zijn eerder gedane toezegging om zich uit te laten over wat hij dan wel als een mogelijke gezamenlijke oplossing zag. Als afdoening van de door klagers voorgelegde kwestie schoot de brief van 10 maart 2005 dan ook tekort.

De Commissie verklaart het onderdeel van dat betrekking heeft op de brief van de heer F. van 10 maart 2005 gegrond, voorzover dat aangeeft dat daarmee het bevoegd gezag zich te gemakkelijk van de brief van klagers van 12 februari 2005 afmaakt.

05/06 N-21, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 6 april 2006

De klacht is afkomstig van de heer X., vader van de minderjarige E. X., leerling van de Y- basisschool. De klacht is gericht tegen D, directeur van de Y- basisschool en de heer E., bovenschools directeur.

E. is leerling van de Y- basisschool. Klager is gehuwd geweest met de moeder van E.. Na de scheiding woont E. bij zijn moeder, die als enige ouder met het ouderlijk gezag belast.

Y- basisschool heeft onvoldoende zicht op de PDD-NOS- problematiek van E.. De school wordt in haar houding gestijfd door de moeder van E. Deze ontkent dat hij PDD-NOS gediagnosticeerd is.

In samenhang daarmee meldt klager dat de school geen leerlingvolgsysteem voor sociale vaardigheden heeft, ondanks het feit dat de Onderwijsinspectie al vijf jaar aandringt op invoering daarvan. Het ontbreken van een dergelijk leerlingvolgsysteem heeft zijn weerslag op de wijze waarop de school met de problematiek van E. omgaat.

Een gesprek dat klager op 20 december 2005 met de groepsleerkracht van E. zou hebben, is een dag van tevoren door de heer D. afgelast. Daardoor is klager informatie onthouden.

Bij activiteiten van de school waarbij ook ouders worden verwacht, wordt klager niet genodigd. Het uitsluiten van klager en het beperken van de informatieverschaffing aan hem werken voor E. nadelig uit. Het wordt klager namelijk onmogelijk gemaakt om op basis van zijn inzicht in de PDD-NOS problematiek van E. adviezen aan de school te geven.

Klager en zijn gewezen echtgenote zijn sinds hun echtscheiding in een groot aantal moeilijkheden verwickeld. Deels hangt dat samen met een verschil in inzicht in de wijze waarop met de kinderen moet worden omgegaan. Over de vraag of E. als PDD-NOS gediagnosticeerd moet worden beschouwd, verschillen de ouders van mening, evenals over vraag wat voor hem de juiste begeleiding is.

Een en anders eist van de schooldirectie een behendig laveren.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

Waar de klacht inhoudt dat de school te weinig toegerust zou zijn om met de PDD-NOS problematiek van E. om te gaan, overweegt de Commissie dat namens aangeklaagden is aangegeven dat op de school voldoende kennis, inzicht en vaardigheid aanwezig zijn om hem de meest juiste begeleiding te bieden. Als er problemen zijn, is de moeder van E. als de met het ouderlijk gezag beklede ouder, de gesprekspartner voor de school. Klager is in 2004 enkele keren op school geweest om informatie te geven over "het spectrum van autisme". De school heeft die informatie voor kennisgeving aangenomen.

Er zijn geen feiten en omstandigheden aangevoerd die de conclusie wettigen dat de school in haar begeleiding tekort zou schieten.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Een ander onderdeel van de klacht houdt in dat de school op een verwijtbare manier tekort schiet door niet over leerlingvolgsystemen voor sociale vaardigheden te beschikken. Ter staving daarvan heeft klager rapportage van de Onderwijsinspectie uit 2005 overgelegd. Namens de school is aangegeven dat die rapportage aangeeft dat uit de overgelegde rapportage juist blijkt dat zij op alle onderdelen voldoende presteert. De Inspectie constateert ook "dat de school in voldoende mate gebruik maakt van een samenhangend systeem van instrumenten en procedures voor het volgen van de prestaties van de leerlingen."

De Commissie komt op grond van de documentatie tot de bevinding dat de school ten aanzien van haar taken met betrekking tot het leerlingvolgsysteem handelt als van haar verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond.

Weer een ander onderdeel van de klacht heeft betrekking op het een dag van tevoren eenzijdig afzeggen van een met klager gemaakte afspraak.

De Commissie beoordeelt dit onderdeel in het licht van het volgende:

Op 20 december 2005 zou klager een gesprek hebben met de groepsleerkracht van E. Diens rapport zou daarin aan de orde komen.

Op 14 december 2005 ontving de heer D. een bericht van de advocaat van E.'s moeder. In het bericht werd een juridische procedure in het vooruitzicht gesteld, als er informatie over E. aan klager zou worden verstrekt. Informatieverschaffing aan klager zou niet in het belang van E. zijn.

Het bestuur zag zich toen genoodzaakt om de heer D. te instrueren het geplande gesprek uit te stellen teneinde eerst juridisch advies in te winnen. Dat advies kon op korte termijn niet worden uitgebracht.

De heer D. heeft op 19 december 2005 per e-mail klager van een en ander op de hoogte gesteld.

Bij brief van 23 februari 2006 kon aan klager worden gemeld, welke informatie hem kon worden verschaft.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de heer D., gelet op de problematische situatie die na de scheiding van E.'s ouders is ontstaan, na ontvangst van het bericht van de advocaat gehandeld met de behoedzaamheid die van een schooldirecteur in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat gericht is tegen het eenzijdig afzeggen van de afspraak, ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klager willens en wetens wordt afgehouden van schoolactiviteiten overweegt de Commissie dat namens aangeklaagden is aangegeven dat de relatie tussen klager en zijn zoon dermate moeizaam is, dat de school gegronde redenen heeft om ontmoetingen tussen hen niet in het belang van E. te achten.

De heer D. heeft, teneinde het risico van dergelijke ontmoetingen te vermijden, in redelijkheid kunnen besluiten klager zo min mogelijk bij schoolactiviteiten te betrekken.

De Commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

05/06 N-26, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 26 juni 2006

Klager is de heer X, vader van de minderjarige F.X., gewezen leerling van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen twee directieleden en een leerkracht van de school.

F.X. is een leerling is die bijzondere zorg nodig heeft. Toen er aanwijzingen waren dat het met hem niet goed ging op school, zijn niet de juiste procedures gevolgd. Aan een plan van aanpak heeft het ontbroken.

Uiteindelijk is een orthopedagoge ingeschakeld. De adviezen die zij gaf zijn door F's ouders wel opgevolgd, maar op school niet. Het ging dan ook steeds slechter met F.

Sinds 1 augustus 2005 volgt F. onderwijs op een school voor speciaal basisonderwijs. Het gaat daar goed met hem. Kennelijk wordt hij daar wel op de juiste wijze begeleid.

Een directielid heeft F. op 2 juni 2005 geslagen. Hij heeft dat ook toegegeven.

De aangeklaagde leerkracht heeft op 7 juni 2005 F. mishandeld door hem zijn arm op zijn rug te draaien. Enkele maanden daarvoor heeft zij F. hardhandig bij zijn oor gepakt.

De directieleden hebben op enig moment F. apart genomen en hem intimiderend toegesproken over een andere school waar hij heen zou moeten.

De Y- basisschool heeft zich onvoldoende moeite getroost om voor F. passend onderwijs te vinden.

De achtereenvolgende schorsingen die F. zijn opgelegd, waren niet in overeenstemming met de regels die het bevoegd gezag hanteert.

In het eerste onderdeel van de klacht wordt aangegeven dat de begeleiding van F. een onjuiste is geweest.

Er is de Commissie uit het dossier onvoldoende gebleken dat de Y-basisschool voor F. niet heeft gedaan wat van een reguliere basisschool in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De ingeschakelde orthopedagoge heeft zelfs verklaard dat de school alles heeft geprobeerd om haar voorstellen en adviezen zo goed mogelijk uit te voeren.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De klacht behelst ook dat tegen F. lichamelijk geweld is gebruikt.

Aangeklaagden hebben toegegeven dat grenzen die tegenover kinderen in acht genomen moeten worden, zijn overschreden.

Het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op het gebruik van lichamelijk geweld tegen F. door de daarvan beschuldigde aangeklaagden verklaart de Commissie daarom gegrond.

Voor wat betreft het onderdeel dat F. intimiderend is toegesproken lopen de lezingen over wat is gebeurd teveel uiteen. De Commissie heeft de juiste toedracht niet vast kunnen stellen. De Commissie verklaart daarom het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat directieleden zich onprofessioneel en onacceptabel hebben gedragen ongegrond.

Waar de klacht doelt op het verrichten van onvoldoende inspanning door de directie om voor F. andere vormen van onderwijs te vinden, kan de Commissie daarvan bevestiging vinden in de brief van het bevoegd gezag van 21 november 2005. Daarin wordt aangegeven dat de begeleiding door de

school met betrekking tot de procedure betreffende de REC-4 verwijzing met een nog grotere zorg vorm had kunnen krijgen.

In zoverre acht de Commissie dit onderdeel van de klacht gegrond.

Voor zover in dit onderdeel van de klacht wordt gedoeld op andere mogelijke vormen van gebrek aan inspanning verklaart de Commissie dat, bij gebrek aan een eenstemmigheid tussen klager en aangeklaagden ongegrond.

Voor wat betreft de opgelegde schorsingen constateert de Commissie dat de regelgeving van het bevoegd gezag, zoals die de Commissie is gepresenteerd, onduidelijk is.

De Kaderregeling Toelating, Schorsing en Verwijdering kent de schooldirecteur de bevoegdheid toe een leerling maximaal vijf dagen leerling te schorsen.

Een mogelijkheid van verlenging wordt aan de directeur niet gegeven.

De Kaderregeling kent de mogelijkheid van een schorsing van langer dan een week, maar bevoegd gezag is de enige instantie die die kan opleggen.

De schorsing die aan F. is opgelegd is, voor zover die door de verlengingen de termijn van vijf dagen heeft overschreden, niet in overeenstemming geweest met de Kaderregeling.

De aangeklaagde directeur heeft feitelijk een bevoegdheid uitgeoefend die slechts het bevoegd gezag toekomt.

Waar klager betoogt dat bij het opleggen van de schorsing en de achtereenvolgende verlengingen daarvan niet conform de regelgeving is gehandeld, verklaart de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie beveelt de het bevoegd gezag aan zijn regelgeving inzake schorsing zodanig in te richten dat ter zake aan ouders en aan leerlingen de grootst mogelijke duidelijkheid wordt geboden.

05/06 N-30, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 15 juni 2006

Klager is de heer X, vader van de minderjarige F.X., gewezen leerling van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen W. directeur van de Y-basisschool en Z. bestuursmanager van het bevoegd gezag

Op enig moment waren de pesterijen waarvan F. het slachtoffer was, dermate geëscaleerd, dat er voor klager en zijn echtgenote reden was de heer W. daarop aan te spreken.

Deze weigerde toen daarop in te gaan. Dit lag in de lijn van zijn eerder niet erkennen van de pestproblematiek en het niet bespreekbaar willen maken daarvan.

Bereidheid om de pesterijen aan de ouderraad voor te leggen was er niet. Evenmin was er de bereidheid om op verzoek van klager en zijn echtgenote een ouderavond te beleggen, waarop de pesterijen onderwerp van bespreking konden vormen.

F. is de dag daarop op een andere school geplaatst.

Klager heeft de problematiek aan de heer Z. voorgelegd. Deze oordeelde slechts dat er sprake was van verschil van inzicht omtrent de wijze waarop een school de belangen van een kind moet behartigen.

De reactie van de heer Z. was dan ook teleurstellend en onbevredigend te noemen.

Het is de Commissie duidelijk geworden dat F. het slachtoffer is geweest van pesterijen, zowel op school als daarbuiten. F. was toen van dezelfde voetbalvereniging lid als enkele klasgenoten die hem dwarszaten.

Uit wat naar voren is gebracht is de Commissie tot de gevolgtrekking gekomen dat, er tot medio december 2005 een aantal keren contact is geweest tussen de school enerzijds en klager en zijn

echtgenote anderzijds. F's positie binnen de groep was daarin onderwerp van gesprek. De intern begeleider en de groepsleerkrachten zijn ook bij een aantal gesprekken betrokken geweest. Een en ander heeft ertoe geleid dat F. beter is geobserveerd dan op school gebruikelijk is. Deze extra oplettendheid heeft niet tot de bevinding geleid dat er reden was om zich om F's schoolsituatie extra zorgen te maken.

De heer W. heeft afwijzend gereageerd op het voorstel om een ouderavond over pesterijen te beleggen. Hij schatte in dat de kans op tumult tijdens ouderbijeenkomsten, waarop pesterijen aan de orde zijn, groot is.

Naar het oordeel van de Commissie kon de heer W. in redelijkheid het voorstel om een ouderavond te beleggen, afwijzen.

W. heeft aangevoerd dat pesterijen die een leerling afzonderlijk treffen, niet thuishoren bij de ouderraad.

De ouderraad is geen forum dat zich primair met kwesties bezighoudt die leerlingen afzonderlijk aangaan.

De Commissie is van oordeel dat de heer W. in redelijkheid het standpunt in heeft kunnen nemen dat de pesterijen die F. troffen, niet aan ouderraad voorgelegd moest worden.

Het geheel overziende acht de Commissie onvoldoende aangevoerd tegen de heer W. om hem verwijtbare nalatigheid tegen te kunnen werpen.

De Commissie verklaart de klacht, gericht tegen de heer W., ongegrond.

In de briefwisseling met klager heeft naar het oordeel van de Commissie de heer Z. blijk gegeven van een evenwichtige oordeelsvorming. Dat hij zich niet bij voorbaat heeft laten leiden door de brieven van klager, getuigt op zichzelf nog niet van positieve vooringenomenheid ten opzichte van de heer W.

Wel plaatst de Commissie de kanttekening dat het beter ware geweest om een gesprek met klager en zijn echtgenote te houden om een en ander toe te lichten, hetgeen de indiening van deze klacht mogelijk had kunnen voorkomen.

De Commissie verklaart de klacht, gericht tegen de heer Z. ongegrond.

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

05/06 N-33, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 26 juni 2006

Klaagster is mevrouw X, moeder van de minderjarige F. R, leerlinge van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen mevrouw D., adjunct- directeur van de Y-basisschool.

Tijdens een groepsuitje heeft een hulpmoeder zich laatdunkend over enkele medeleerlingen van F. uitgelaten.

Aan het eind van de dag meldde de bewuste hulpmoeder op school dat leerlingen zich niet goed gedragen hadden. De hulpmoeder werd op school op haar woord geloofd. De desbetreffende leerlingen kregen niet het recht op weerwoord.

De hulpmoeder en de moeder van een der leerlingen die aangesproken waren, hebben naar aanleiding van wat tijdens het groepsuitje heeft plaatsgevonden 's avonds onenigheid gekregen.

's Anderendaags heeft aangeklaagde F. uit de klas gehaald en haar ondervraagd over het gebeuren tijdens het groepsuitje. F. heeft dat ondervragen als respectloos en als puur machtsvertoon ervaren. Kennelijk werd F. zonder meer gezien als degene die de onenigheid tussen de moeders had veroorzaakt, dan wel aangewakkerd.

Verontschuldigungen voor haar optreden tegenover F. wil aangeklaagde niet aanbieden.

Het optreden van aangeklaagde heeft zich gekenmerkt door gebrek aan professionaliteit.

Aangeklaagde heeft aangevoerd dat zij op de dag na het groepsuitje, dat kennelijk de nodige spanningen tengevolge had gehad, temperend op heeft willen treden.

Zij heeft daarvoor enkele leerlingen, onder wie F. apart genomen om na te gaan bij wie de oorzaak van de escalatie had gelegen.

Het is de Commissie niet gebleken dat aangeklaagde daarbij F. vals heeft beschuldigd of anderszins ongeoorloofde pressie op haar heeft uitgeoefend. Van het opleggen van straf is de Commissie evenmin gebleken.

Wat aangeklaagde als beschrijving geeft van wat er is besproken, de wijze waarop dat is gebeurd en de manier waarop daarmee later is omgegaan, levert naar het oordeel van de Commissie geen reden op om verontschuldigungen aan te bieden.

Nu bij gebrek aan een eensluidende versie van wat zich tijdens het groepsuitje heeft afgespeeld, niet is komen vast te staan dat aangeklaagde F. onheus heeft bejegend, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

05/06 Z-02, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 28 oktober 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw X., moeder van drie leerlingen van de Z- basisschool. Zij is gericht tegen vier leden van de medezeggenschapsraad van de Z- basisschool.

De Z- basisschool kent een schoolraad. Deze bestaat uit de leden van de m.r. en uit ouders die als adviseur aan het werk van de m.r. deelnemen. De bedoeling daarvan is dat de betrokkenheid van de ouders bij het bepalen van het beleid van de school een zo groot mogelijke is. De benoeming van schoolraadsleden die niet tevens m.r.-lid zijn vindt plaats op uitnodiging van de m.r. en door de m.r. Klaagster is in mei 2004 deel gaan uitmaken van de schoolraad. Op 17 maart 2005 is door de voorzitter van de m.r., mede namens de andere leden, het vertrouwen in klagster opgezegd, hetgeen feitelijk neerkomt op een verwijdering uit de schoolraad. Een motivering is voor het opzeggen van het vertrouwen niet gegeven. De bereidheid om tot een oplossing te komen en daarmee de verwijdering ongedaan te maken ontbreekt bij aangeklaagden.

De Commissie constateert dat het m.r.- reglement van de Z- basisschool geen uitputtende regeling kent voor de benoeming en het ontslag van schoolraadsleden, die niet tevens m.r.-lid zijn. De schoolraad is geen orgaan dat op grond van een wettelijke verplichting is ingesteld. Om tot een oordeel te komen over de positie van leden van een dergelijk orgaan dient de Commissie te rade te gaan bij algemene beginselen.

Een van die algemene beginselen houdt in dat degene die gerechtigd is een persoon te benoemen, ook die persoon mag ontslaan.

Volgens het m.r.-reglement benoemt de m.r. ouders die niet tevens m.r.-lid zijn, tot lid van de schoolraad. Daar vloeit uit voort dat de m.r. ook de bevoegdheid heeft om de desbetreffende ouders als lid van de schoolraad te ontslaan.

Daarmee onttrekt zich het besluit tot roeyement van klagster uit de schoolraad en haar niet opnieuw benoemen aan het oordeel van de Commissie.

De Commissie kan wel een oordeel geven over de wijze van totstandkomen van het genomen besluit. De Commissie constateert in dat verband dat de redenen die tot het roeyement hebben geleid voor klagster niet duidelijk zijn gemaakt. De brief waarin aan klagster het opzeggen van het vertrouwen in haar kenbaar wordt gemaakt, bevat daarvoor geen redengevende feiten en omstandigheden.

In de brief van de voorzitter van de m.r. gericht aan klagster, wordt uitdrukkelijk medegedeeld dat niet op haar verzoek om het opzeggen van het vertrouwen schriftelijk te motiveren wordt ingegaan.

Zelfs in de brief van aangeklaagden gericht aan de Commissie wordt aan het slot aangegeven, dat voor het royement geen duidelijke feiten zijn aan te wijzen. Het gaat, aldus de bewuste brief, om “gevoel, vertrouwen, intonaties en houding”.

De Commissie verklaart de klacht in zoverre gegrond dat het besluit tot royement van klaagster lijdt aan een motiveringsgebrek. Wat al aan gronden voor het gestelde gebrek aan vertrouwen in klaagster is aangevoerd, kan naar het oordeel van de Commissie het besluit niet dragen.

Klaagster kan zich met recht door de voorzitter en de leden van de m.r. onheus bejegend voelen.

De Commissie beveelt aan het m.r.- reglement te verduidelijken op het punt van de positie van het schoolraadslid dat niet tevens m.r.-lid is, waaronder diens mogelijk tussentijds ontslag.

05/06 Z-03, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 28 oktober 2005

De klacht is afkomstig van de heer X. en mevrouw Y., ouders van de minderjarige G. X., leerling van de Basisschool A.

De klacht is gericht tegen de directeur, een aantal leerkrachten en een intern begeleidster van de Basisschool A.

Toen G. in groep 5 zat, bleek zijn leesniveau onverwacht onder het gemiddelde te liggen. De Basisschool A. heeft te weinig aandacht besteed aan de oorzaken daarvan. Ten onrechte zijn de moeilijkheden die G. in verband met het leerproces ondervond, toegeschreven aan ADHD. Daardoor konden de maatregelen die de school trof niet adequaat zijn. Uit een onderzoek dat op initiatief van klager sis gehouden is gebleken dat er geen sprake was van ADHD.

De Basisschool A. is in de begeleiding van G. vanaf de vijfde groep kennelijk tekort geschoten. De suggestie van klagers dat G. beter naar het speciaal onderwijs zou kunnen gaan, is niet overgenomen. G. mocht pas groep 8 overdoen, wanneer hij ritalin zou gebruiken. Dat is een voorwaarde die een school niet mag stellen.

De Commissie overweegt dat door de schoolleiding en door het bevoegd gezag is toegegeven dat de communicatie tussen de teamleden enerzijds en klagers anderzijds niet altijd optimaal is verlopen. Een verklaring daarvoor volgens hen zijn dat de Basisschool A. een aantal jaren in moeilijkheden heeft verkeerd.

Er is namens de aangeklaagden niet gedocumenteerd aangegeven dat de beweringen van klagers onjuist, dan wel overtrokken zouden zijn.

Het is de Commissie aannemelijk geworden dat de Basisschool A. in de personen van aangeklaagden tekortgeschoten is in het besteden van de juiste aandacht aan het leerniveau van G., het analyseren van diens gedragingen en het communiceren met klagers. Dit alles heeft op zijn prestaties negatief uitgewerkt, temeer daar de getroffen maatregelen niet alle doelmatig konden zijn.

De Basisschool A. heeft naar het oordeel van de Commissie dan ook niet aan haar verplichtingen jegens G. voldaan. De moeilijkheden die de school gedurende een aantal jaren heeft ondervonden, kunnen haar niet van het naleven van verplichtingen jegens leerlingen ontheffen.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover daarmee op het tekortschieten van de Basisschool A. jegens G. of wordt gedoeld.

De klacht heeft ook betrekking op het stellen van de voorwaarde dat G. of ritalin zou gaan gebruiken, voordat de Basisschool A. kon instemmen met het nogmaals doorlopen van de achtste groep.

De Commissie is van oordeel dat het voorschrijven van medicijnen is voorbehouden aan een geneeskundige en niet aan een schoolfunctionaris.

De Commissie verklaart de klacht, waar die doelt op het zonder medische indicatie onder druk zetten van klagers om G. ritalin te laten gebruiken, gegrond.

Aangezien namens de school is aangegeven dat er voldoende inzicht bestaat in datgene waarin zij in het verleden tekortgeschoten is en dat naar aanleiding daarvan maatregelen zijn getroffen, ziet de Commissie af van het doen van een aanbeveling.

05/06 Z-03, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 27 januari 2006

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw X., ouders van de minderjarige I. X., leerling van de Y-basisschool.

De klacht is gericht tegen de heer D., directeur van de Y-basisschool.

I. heeft door toedoen van een medeleerling op het schoolplein een valpartij gemaakt en daardoor een gebroken elleboog opgelopen.

De school heeft de gevolgen van de val verkeerd ingeschat. Zij heeft niet zelf onderkend dat I. 's elleboog gebroken was. Er is tijdens schooltijd geen medische hulp ingeroepen. I. moeder, die hem na schooltijd kwam halen, is met hem naar de arts gegaan. Dus pas toen is gedaan wat meteen na de val had moeten gebeuren.

De school valt verder te verwijten dat zij fysiek geweld niet als oorzaak van de valpartij wilde zien. Zij schrijft de breuk toe aan een uit de hand gelopen spelsituatie. De school heeft daardoor ten onrechte de ouders van de leerling die de botbreuk heeft veroorzaakt, niet tijdig op de hoogte gesteld.

Zij wilde bovendien hun adres niet aan klagers verstrekken.

Klagers hadden de adresgegevens nodig om de desbetreffende ouders aansprakelijk te kunnen stellen.

Uiteindelijk heeft pas een week na het gebeuren aangeklaagde het adres van de ouders van de bewuste medeleerling gegeven aan klagers.

Aangeklaagde heeft toegegeven dat de school niet heeft onderkend dat de elleboog van I. gebroken was en daardoor niet de nodige medische hulp heeft ingeroepen. Er is volstaan met het aanleggen van koelelementen om de pijn in de arm tegen te gaan.

Er is op de bewuste dag een aantal keren vergeefs getracht I. ouders telefonisch te bereiken. Dit vond plaats, omdat I. zich na de val niet prettig voelde, niet uit inzicht in de ernst van de situatie.

Het niet onderkennen door de school van de gevolgen van de val en het daardoor niet treffen van die maatregelen die van een school in de gegeven omstandigheden verwacht mochten worden, leveren naar het oordeel van de Commissie een verwijtbare nalatigheid op.

De Commissie verklaart de klacht op dit onderdeel gegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat aangeklaagde de val van I. weigert te zien als uitvloeisel van fysiek geweld, maar slechts als gevolg van een uit de hand gelopen spelsituatie, stelt de Commissie vast dat aangeklaagde een onderzoek heeft gehouden naar de oorzaak van de opgelopen blessure.

Hij is aan de hand van dat onderzoek tot de bevinding gekomen dat er onvoldoende reden was om de conclusie te trekken dat de medeleerling onnodig en ongeoorloofd fysiek geweld heeft toegepast. Er is onvoldoende gesteld door klagers of gebleken om de visie van aangeklaagde als ondeugdelijk te kunnen verwerpen.

De Commissie verklaart de klacht voor wat dit onderdeel aangaat ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat aangeklaagde het adres van de ouders van de medeleerling niet zonder meer aan klagers wilde geven, stelt de Commissie vast dat een schooldirecteur terughoudend moet zijn in het verschaffen van gegevens van leerlingen en hun ouders aan derden. Slechts in bijzondere situaties mag hij die informatie verstrekken. Pas nadat klagers een week na het incident een gesprek met aangeklaagde hadden gehad, heeft hij met hun toestemming het adres van de ouders van de medeleerling gegeven.

Nu de Commissie geen reden heeft om te veronderstellen dat klagers benadeeld zijn, doordat zij ruim een week hebben moeten wachten op de gevraagde adresgegevens, verklaart de Commissie de klacht op dit onderdeel ongegrond.

De klacht houdt ook in dat de ouders van de medeleerling niet onmiddellijk op de hoogte zijn gesteld van de duw- en valpartij en de gevolgen daarvan.

Voor de Commissie is vast komen te staan dat aangeklaagde de bewuste ouders pas heeft ingelicht, nadat hij een week na de val een gesprek heeft gehad met klagers. Het inlichten van de ouders in kwestie heeft op aandringen van klagers plaatsgevonden.

Voor de Commissie is doorslaggevend dat op ouders een risicoaansprakelijkheid rust voor schade, veroorzaakt door kinderen die nog geen veertien jaar oud zijn.

Voor het tijdstip van het moeten doen van de mededeling aan J. 's ouders was daarom niet van belang, wat de aard van de duwpartij was met daaraan gekoppeld de vraag, of daarover in een gesprek met klagers daarover eensgezindheid kon worden bereikt, maar de ernst van het ontstane letsel. De armbreuk leverde die ernst op.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht gegrond.

De Commissie beveelt aan dat, als tijdens schooltijd een kind pijn blijft ondervinden tengevolge van opgelopen lichamelijk letsel, de school ervoor zorgdraagt dat zo spoedig mogelijk over de aard van dat letsel het oordeel van een arts wordt ingeroepen.

05/06 Z-05, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 247 januari 2006

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw W, wonende te A, ouders van de minderjarige T. W, gewezen leerling van het H-college.

Zij is gericht tegen de heer S, docent aan het H-college en mevrouw M, directeur van het H-college.

In het schooljaar 2004/2005 zat T in de eindexamenklas van het gymnasium.

De heer S, docent Nederlands, heeft T in dat schooljaar voortdurend dwarsgezeten. Het daaraan voorafgaande schooljaar maakte de docent het T ook al moeilijker dan noodzakelijk was.

Aan het begin van het schooljaar 2004/2005 wilde het H-college T vanuit de zesde klas weer in de vijfde plaatsen. De reden daarvan was dat de heer S T'schrijfdossier voor Nederlands, dat hij in de vijfde klas af had moeten hebben, niet had goedgekeurd. Uiteindelijk is besloten dat hij in de zesde klas zou mogen blijven, wanneer het naar het oordeel van de heer S goed zou komen met het schrijfdossier.

De heer S heeft door het schrijfdossier af te keuren T op een willekeurige manier behandeld, aangezien zijn collega-docent Nederlands minder hoge eisen stelde aan het schrijfdossier.

De heer S heeft in het schooljaar 2004/2005 T als zondebok behandeld. T werd afgerekend op wat de klas fout deed. Daarbij ging van het sarcasme van de heer S een intimiderende werking op T uit, waardoor zijn presteren onder druk kwam te staan.

De relatie van T met de heer S was ronduit slecht te noemen. T bleek voor Nederlands laag te scoren. Voor een spreekbeurt kreeg hij maar een 3,6.

De moeilijkheden met de heer S maakten het T onmogelijk zich op het schrijfdossier te concentreren. Op 29 april 2005, de laatste dag van de inlevertermijn, heeft T het dossier pas af kunnen geven. De heer S heeft het dossier vervolgens afgekeurd. Correctie was toen niet meer mogelijk. T kon daardoor niet meedoen aan het eindexamen.

Aan het schrijfdossier van andere leerlingen werden minder strenge gesteld dan aan dat van T. Er is zelfs een kennelijk geval van fraude tussendoor geglipt, waar niets aan gedaan is. Bij T was daardoor de indruk gewekt dat het met zijn schrijfdossier ook wel goed zou komen.

Los van het formeel aanvechten van het besluit tot uitsluiting van het examen hebben klagers op 13 mei 2005 hun bezwaren tegen de heer S aan mevrouw M, de directeur, voorgelegd. Zij hebben aangegeven dat voornamelijk de handelwijze van de heer S debet was aan de problemen waarmee T in zijn eindexamenjaar te maken had.

De schriftelijke reactie van mevrouw M van 23 juni 2005 raakte echter niet de kern van de zaak. Zij gaf aan dat zij een gebrekkige werkhouding van T als voornaamste oorzaak zag van diens moeilijkheden.

Vervolgens heeft mevrouw M het T onmogelijk gemaakt het eindexamenjaar op het H-college over te doen. De heer S zou namelijk in het nieuwe schooljaar aan alle eindexamenklassen Nederlands geven. De mogelijkheid van een andere docent Nederlands op het H-college werd dus voor T bij voorbaat uitgesloten.

T zet nu elders zijn opleiding voort.

De heer S heeft naar voren gebracht dat hij in het schooljaar 2004/2005 de eindexamenleerlingen in het algemeen en T het bijzonder tegemoet is getreden, zoals hij volgens de gestelde voorschriften moest doen. Het beoordelen van het schrijfdossier van T heeft volgens de heer S dan ook niet op een strengere wijze plaatsgevonden dan het toetsen van het dossier van andere leerlingen.

Klagers hebben niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is geweest van feiten en omstandigheden, die tot de gevolgtrekking kunnen leiden dat T het slachtoffer is geweest van onheuse bejegening door de heer S.

Uit wat klagers hebben aangevoerd kan de Commissie niet afleiden dat de heer S valt tegen te werpen dat zijn handelwijze er de oorzaak van is geweest dat het T onmogelijk is gemaakt om eindexamen af te leggen. Het moet hem vanaf het begin van het schooljaar duidelijk zijn geweest wat de consequenties konden zijn van het inleveren van het schrijfdossier op een moment waarop correctie daarvan niet meer mogelijk was. T heeft dan ook zichzelf in de positie gebracht dat het kunnen afleggen van het examen voor hem problematisch werd.

De heer S heeft aangegeven wat de reden was om T een 3,6 voor een spreekbeurt te geven. Voor het houden van de spreekbeurt stond een minimumtijd van vijftien minuten. T is ver beneden die tijd gebleven. Daardoor schoot de spreekbeurt reeds op een wezenlijk punt tekort.

Voor zover de klacht inhoudt dat de wijze waarop de heer S T heeft benaderd, een demotiverend en blokkerend effect op hem heeft gehad, oordeelt de Commissie dat het door klagers naar voren gebrachte daarvoor geen aanwijzingen oplevert.

Bovendien hebben klagers, voordat T bleek te zijn uitgesloten van het eindexamen, nooit de heer S tijdig aangesproken op datgene waarin hij in zijn optreden tegenover T tekort zou zijn geschoten.

Voor zover klagers betogen dat mevrouw M ten onrechte de heer S heeft ontzien, kan de Commissie hen daarin niet volgen.

In de brief van 23 juni 2005, gericht aan klagers, geeft mevrouw M aan dat zij de bezwaren die klagers tegen de heer S hebben aangevoerd, serieus heeft onderzocht en op grond daarvan tot een afwijzing is gekomen. Op wat klagers hebben aangevoerd is door haar gemotiveerd ingegaan.

De Commissie kan klagers wel toegeven dat er tussen de door hen op 13 mei 2005 kenbaar gemaakte bezwaren tegen de heer S en de verzending van de brief van mevrouw M op 23 juni 2005 veel tijd heeft gelegen. Daaraan kent de Commissie evenwel geen doorslaggevende betekenis toe, aangezien ook een snellere reactie van mevrouw M de situatie voor T niet anders had gemaakt.

De klacht houdt ook in dat het T onmogelijk is gemaakt om het laatste schooljaar op het H-college over te doen, omdat de heer S aan alle eindexamenkandidaten les zou gaan geven. Daardoor zou T weer met diens wijze van optreden worden geconfronteerd.

Voor de Commissie staat voorop dat het aan de schoolleiding is om de lesverdeling te maken, op basis daarvan het lesrooster op te stellen en daarmee uit te maken welke leerkrachten de

eindexamenleerlingen begeleiden. Alleen voor zover ter discussie staat dat de schoolleiding in redelijkheid een bepaalde keuze niet had kunnen maken, kan de Commissie daarop ingaan. Van redenen om de werktoedeling aan de heer S strijdig te achten met een verantwoord schoolbeleid is de Commissie niet gebleken.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05/06 Z-06, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 23 juni 2006

Klagers zijn de ouders van G.X., gewezen leerlinge van de school voor praktijkonderwijs Y. De klacht is gericht tegen een aantal functionarissen van de school.

G. heeft extra hulp nodig. Klagers hebben met functionarissen van de school de problemen van hun dochter, veelvuldig aangegeven en besproken, waaronder veelvuldig pesten.

Uit het naar aanleiding psychologisch onderzoek is naar voren gekomen "dat er bij G. ten aanzien van het psychisch functioneren sprake is van forse psychische labiliteit. Zij is dikwijls angstig en depressief. G. is niet in staat adequaat met spanning om te gaan, waardoor zij sterk somatiseert. Zij is kwetsbaar en in sociaal opzicht weinig opgewassen tegen problemen in het dagelijks leven. Zij heeft een beperkt vermogen tot zelfreflectie en beschikt over een beperkte zelfredzaamheid. Gevaar voor manipulatie en overvraging is aanwezig."

Klagers moesten echter ervaren dat de school niet hun zorgen, nog eens bevestigd door het onderzoek deelde.

De school is vast blijven houden aan haar eigen visie op G's vaardigheden. Zij weigerde om te zien naar een andere school.

De school ging het spijbelen van G. niet op de juiste wijze te lijf. Zij liet in dat opzicht teveel over aan het initiatief van klagers. Kennelijk bood de school niet de juiste opvang voor G. Zo werd tegen de pesterijen waarvan G. het slachtoffer was te weinig ondernomen.

De vraag van klagers bij welke klachtencommissie de school aangesloten is, werd niet bevredigend beantwoord. Later bleek de school zelfs niet eens aangesloten te zijn bij een klachtencommissie.

Het werd klagers daardoor onmogelijk gemaakt hun onvrede met de school voor te leggen aan een onafhankelijke externe instantie.

Voor wat betreft het aangesloten zijn bij een klachtencommissie en de voorlichting daarover is door aangeklaagden toegegeven dat de school in gebreke is gebleven. Inmiddels is het geconstateerde verzuim hersteld. De school is thans aangesloten bij deze Commissie.

Ten aanzien van het in gebreke geweest zijn met betrekking tot de aansluiting bij een klachtencommissie verklaart de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie behandelt de overige delen van de klacht aan de hand van de volgende vragen:

- a. Was de opvatting G. de meest geschikte opleiding volgde, gegrond?
- b. Is de bejegening die G. op de school ten deel is gevallen mogelijk onheus geweest?

Ad a. G. is een zorgleerlinge. Het is de Commissie niet gebleken dat de school ten aanzien van G's vaardigheden uitging van verkeerde veronderstellingen. De school kan dan ook niet worden verweten dat zij ten onrechte onvoldoende medewerking heeft verleend aan pogingen van klagers om G. op een andere school geplaatst te krijgen.

Ad b. Uit het verweer van de directeur is de Commissie aannemelijk geworden dat de school heeft gehandeld, zoals van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mocht worden.

Spijbelen wordt op de school aangepakt door de bewuste leerling de verzuimde tijd in te laten halen. Zo werd G. ook behandeld.

De Commissie komt tot de bevinding dat in het algemeen de school in haar bejegening van D. niet tekort is geschoten.

Waar de klacht aan de hand van bovenstaande vragen is beoordeeld, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het komt de Commissie voor dat het tegengaan van het veelvuldig spijbelen door G. meer effect had kunnen hebben, als klagers daarvan steeds tijdig op de hoogte waren gesteld. Klagers zouden dan inzicht hebben gehad in de omvang van het spijbelgedrag van hun dochter en tot een actiever medewerking genoodzaakt zijn geweest.

Voor wat het onvoldoende mate melden van het spijbelen van G. aan klagers betreft, verklaart de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie adviseert de school om een registratiesysteem erop na te houden, waaruit afgeleid kan worden welke brieven zij heeft ontvangen, hetzij per post, hetzij door afgifte aan het loket.

05/06 Z-09, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 24 maart 2006

De klacht is afkomstig van de heer X., vader van de minderjarige T. X., leerling van de Y- basisschool. Zij is gericht tegen de heren D. en E., respectievelijk directeur en adjunct-directeur van de Y- basisschool.

T. is na een incident met een medeleerlinge door beide aangeklaagden in een apart kamertje verhoord. Dat kan hebben bewerkstelligd dat T. van het gebeuren een lezing heeft toegegeven die voor hemzelf belastend was. Daarna moest hij in de hal van de school plaatsnemen om daar voor andere leerlingen te kijken te zitten. De schorsing van een dag die T. is opgelegd, welke maatregel de dag daarop werd voltrokken, voldeed niet aan wat in de schoolgids daaraan als vereisten worden gesteld. Zo was het bestuur vooraf niet op de hoogte gesteld.

De naar aanleiding van het incident tegen T. getroffen maatregelen waren nodeloos vernederend.

Het is de Commissie in voldoende mate aannemelijk geworden dat aangeklaagden reden hadden om aan te nemen dat T. op de middag van 10 november 2005 op het terrein voor de school een meisje uit zijn klas opzettelijk tegen de linkerknie heeft geschopt.

De schoolleiding kon dit beschouwen als een dermate ernstig gebeuren dat zij reden zag om de ware toedracht te achterhalen en om vervolgens corrigerend op te treden. Bij de beoordeling van de wijze waarop tegen T. is opgetreden is het aan de Commissie om vast te stellen, of de schoolleiding een gepast gebruik heeft gemaakt van de haar toekomende bevoegdheden.

De Commissie is van oordeel dat, als een leerling wordt beschuldigd van handelen dat als grensoverschrijdend moet worden beschouwd, de schoolleiding die leerling moet kunnen ondervragen en eventueel kunnen wijzen op het ongeoorloofde van dat gedrag.

De Commissie is in dit geval niet gebleken dat van het door twee volwassenen horen van T. een druk is uitgegaan die als onevenredig moet worden beschouwd.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover die betrekking heeft op het door beide aangeklaagden horen van T. ongegrond

De schoolleiding wilde de schorsing reeds op 10 november 2005 doen ingaan, als onmiddellijke reactie op het incident. Zij vond het niet verantwoord dat T. de rest van die dag nog tussen zijn klasgenoten zou verkeren.

Doordat T. onder schooltijd door zijn ouders niet van school gehaald kon worden, hebben aangeklaagden een andere maatregel getroffen. Hij is toen in de hal van de school apart gezet om hem daar zijn schoolwerk te laten doen. De hal wordt wel meer gebruikt om daar leerlingen in afzondering te laten werken.

De schoolleiding kan in redelijkheid besluiten om voor een deel van de dag bij wijze van correctionele maatregel een leerling in afzondering te laten werken.

Voor zover namens klager wordt betoogd dat het afzonderlijk plaatsen van T. als onbehoorlijk moet worden beschouwd, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

De schoolleiding kan bij wijze van corrigerende maatregel een schorsing aan een leerling opleggen. Bij de behandeling van de onderhavige klacht is het aan de Commissie om te beoordelen of de heer D. ten opzichte van T. van zijn bevoegdheid tot schorsen op een redelijke manier gebruik heeft gemaakt.

Maatstaf is daarbij welke regelgeving de school daarvoor hanteert.

- a. Het schoolbestuur moet vooraf op de hoogte zijn gesteld.
- b. De schoolleiding moet de overtuiging hebben dat een kind rechten van andere kinderen, onderwijsgevenden en/of vrijwilligers stelselmatig geweld aandoet.

Ad a. Als D. op de dag van het incident de schorsingsmaatregel op had gelegd, had hij in strijd gehandeld met de schoolgids. Toen de dag daarop, 11 november 2005, alsnog de schorsingsmaatregel ten uitvoer werd gelegd, was het bestuur inmiddels op de hoogte gebracht van wat er terzake besloten was.

Aan het vereiste dat het bestuur vooraf van de schorsing op de hoogte moet worden gesteld is naar het oordeel van de Commissie voldaan.

Ad b. Paragraaf 4.1.4. van de schoolgids stelt het opleggen van een schorsing afhankelijk van de overtuiging van de schoolleiding dat rechten van anderen die bij de school betrokken zijn, stelselmatig door de desbetreffende leerling geweld wordt aangedaan.

De heer D. heeft niet aangegeven, dat hij van oordeel was dat aan rechten van andere bij de school betrokkenen **stelselmatig** geweld is aangedaan door T.

Uit wat de Commissie aan documentatie en mondelinge informatie is gepresenteerd, heeft zij ook niet de indruk gekregen dat de heer D. redelijkerwijs tot het oordeel had kunnen komen dat er sprake was van stelselmatig geweld aandoen door T. van rechten van anderen.

Wat de Commissie van T. bekend is geworden valt niet onder die kwalificatie.

De Commissie acht de klacht in zoverre gegrond dat T. is geschorst in een situatie waarin volgens de regelgeving die voor de school geldt, een schorsing niet opgelegd had mogen worden.

05/06 Z- 13, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 19 april 2006

De klacht is afkomstig van de heer X. vader van de minderjarige M. X. leerlinge van de Y- basisschool. Zij is gericht tegen de heren D. en E., respectievelijk als groepsleerkracht en als adjunct- directeur verbonden aan de Y- basisschool.

M. X., geboren in 1994 is de dochter van klager. Zij heeft haar hoofdverblijf bij haar moeder. De verhouding tussen klager en de moeder van M. conflictueus. De moeder blokkeert reeds geruime tijd het contact tussen M. en klager. Het gevolg daarvan is dat klager zijn dochter nauwelijks ziet.

Op 23 september 2005 stond klager tijdens de pauze bij het hek van de school om daar een glimp van M. op te kunnen vangen en om haar te vragen hoe het ermee was.

De leerkracht van M., de heer D., bleek in die situatie partij te kiezen de moeder. Nadat namelijk de heer D. er wetenschap van had verkregen dat klager M. wilde zien, heeft hij haar de gelegenheid gegeven om via de tuindeur, waarop klager vanaf het hek geen zicht had, naar het schoolplein te gaan. Doordat M. daarvan gebruik heeft gemaakt, heeft klager haar niet kunnen ontmoeten.

Een onderwijsgevende behoort niet in de relatie tussen een ouder en diens kind te staan. Door dat op 23 september 2005 wel te doen heeft de heer D. klagers gezag geschaad. Hij heeft zich laten gebruiken om klager in de ogen van zijn dochter te doen diskwalificeren.

De heer D. gaf na afloop van de pauze desgevraagd aan klager als verklaring voor zijn optreden dat hij het belang van M. boven dat van klager stelde en daarom aan haar wens om klager niet te zien tegemoet was gekomen.

De heer E., adjunct- directeur van de school, bij wie klager zijn beklag deed, bleek de handelwijze van de heer D. goed te keuren.

Uit de houding van aangeklaagden blijkt dat de school zich niet houdt aan de in dergelijke situaties gewenste neutraliteit. Het uitsluitend afgaan op wat kinderen zeggen wel en niet te willen is onjuist, daar die tengevolge van de manipulaties van de andere ouder vaak de draagwijdte van hun uitlatingen niet overzien.

Voor de Commissie is van belang dat de verhouding tussen klager enerzijds en de moeder van M. anderzijds zich kenmerkt door moeilijkheden. Die problemen hebben ook hun weerslag op de relatie van klager met zijn kinderen. Dat vereist van de Y- basisschool behendig laveren. De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

Voor de Commissie is onweersproken gesteld dat op 23 september 2005 klager zich tijdens de pauze aan het hek van de school bevond, omdat hij contact met M. wilde. Toen de heer D. vernam dat M. geen ontmoeting met klager wilde – een feit waar de Commissie vanuit gaat - en om die reden zelfs niet naar buiten wilde gaan, heeft hij voor haar de tuindeur geopend. M. kreeg daardoor de gelegenheid om naar buiten en later weer naar binnen te kunnen zonder klager te hoeven zien. De heer D. heeft aan M. zelf de keuze gelaten om het tijdens de pauze wel of niet op contact met klager aan te laten komen.

De heer D. is na afloop van die pauze naar klager gegaan en heeft hem medegedeeld dat hij had gehandeld conform de wens van M.

De Commissie ziet in het optreden van de heer D. geen aanwijzing dat deze partij zou hebben gekozen voor de moeder van M. en daarmee tegen klager. De heer D. werd door de onverwachte aanwezigheid van klager en door de uitdrukkelijke wens van M. om klager niet te ontmoeten overrompeld. Hij moest in die situatie snel een verantwoord besluit nemen. Hij heeft zich daarbij laten leiden door wat hij als het belang van het kind zag.

Dat de keuze mogelijk ook anders uit had kunnen vallen, laat onverlet dat de heer D. heeft gehandeld, zoals van een evenwichtig handelende leerkracht in dergelijke omstandigheden verwacht mocht worden.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover die gericht is tegen de heer D., ongegrond.

Nu de heer D. naar het oordeel van de Commissie geen laakbare handelwijze verweten kan worden, valt de heer E. niet tegen te werpen dat hij als leidinggevende ten onrechte heeft nagelaten corrigerend op te treden tegen de heer D.

De Commissie verklaart de klacht tegen de heer E. eveneens ongegrond.

05/06 Z-14, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 19 april 2006

Naar aanleiding van de klacht van de heer en mevrouw X., ouders van de ten tijde van het indienen van de klacht achtjarige E. X., gewezen leerling van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen mevrouw D, als groepsleerkracht verbonden aan de Y- basisschool.

Klagers hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd:

E. kwam in het schooljaar 2004/2005 in groep 4 te zitten. Na de kerstvakantie werd hij weer in groep 3 geplaatst. In het schooljaar 2005/2006 ging E. weer naar groep 4. Aangeklaagde

was toen een van zijn twee leerkrachten.

Toen E. op 11 september 2005 zijn vest had laten liggen in het schoollokaal, heeft hij dat samen met zijn moeder na schooltijd opgehaald. Toen zij in het klaslokaal waren, zei aangeklaagde tegen E. "Wat denk jij, ik neem mijn moeder mee en dan mag het wel. Nou ik zal je nu vertellen het is de laatste keer." De toon die aangeklaagde daarbij bezigde was ronduit dreigend te noemen.

Enige tijd later moesten klagers constateren dat E. regelmatig op de gang werd geplaatst en lang niet altijd bij wijze van straf. Buiten de situaties waarin de plaatsing buiten de klas als straf werd opgelegd werd als reden voor die behandeling aangevoerd dat E. dan geconcentreerder zou werken. Het gevolg van die behandeling was dat E. van de lessen miste. Ook werd op die manier aan hem niet duidelijk, wanneer een opgelegde maatregel als straf bedoeld was.

Klagers moesten ook constateren dat de klas moest beoordelen of E. beloond of gestraft zou worden. Ook anderszins werd de klas bij het treffen van maatregelen betrokken. Wanneer E. van de gang terugkeerde, kreeg hij van de klas een applaus.

Klagers waren het met de wijze waarop E. behandeld werd, niet eens. Zij hebben contact gezocht met de schooldirecteur.

Op 11 november 2005 is er een gesprek geweest, waaraan klagers, aangeklaagde en de schooldirecteur deelnamen. Daarin zijn over de bejegening van E. afspraken gemaakt. Hij zou alleen nog maar op de gang geplaatst worden, als hij straf had verdiend. Verder is in dat gesprek overeengekomen dat het oordeel over E. gedrag niet meer in handen van de klas zou liggen.

Klagers meenden dat daarmee de problemen die zij met aangeklaagde hadden de wereld uit waren. Het bleek toch niet goed te gaan. Klagers moesten vaststellen dat E. thuis was gekomen met werkopdrachten van een hele week, die hij thuis moest maken. Op school bleek hij alles fout te hebben ingevuld. Wat er fout was heeft aangeklaagde hem ondanks zijn uitdrukkelijk verzoek daartoe niet aangegeven.

Op 14 december 2005 waren klagers weer op school. Zij kwamen toen tot de bevinding dat de in november gemaakte afspraken niet werden nageleefd. E. bleek toen weer op de gang te zitten, terwijl dat niet als straf bedoeld was. Bij die gelegenheid kwam naar voren dat hij wel vaker op de gang was geplaatst, zonder dat daaraan het opleggen van een straf ten grondslag lag. Verder bleek toen dat de klas nog steeds een actieve rol moest vervullen in het beoordelen van het gedrag van E. . Klagers konden toe niet meer geloven dat de Y- basisschool voor E. de juiste pedagogische omgeving kon bieden. Zij zijn op zoek gegaan naar een andere school.

Uit de overgelegde rapportage is gebleken dat E. een leerling is die bij het leren van de stof bijzondere begeleiding nodig heeft. Zijn gedrag behoeft dikwijls correctie. De klas waarin hij het eerste kwartaal van het schooljaar 2005/2006 zat was onrustig. Een en ander vergde van aangeklaagde en haar duobaancollega een behendig manoeuvreren.

Uit de lezing van aangeklaagde van het incident met het vest is het de Commissie aannemelijk geworden dat bij aangeklaagde niet de bedoeling heeft voorgezeten om E. te beledigen. Het was haar intentie om E. bij te brengen dat zijn gedrag verbeterd diende te worden. Er speelde nog gedrag mee uit het verleden. Aangeklaagde zag, toen E. zonder iets mede te delen zijn vest uit het lokaal haalde, een volharding in zijn gedrag. Voor aangeklaagde was dat reden om E. daarop aan te spreken.

De door aangeklaagde geschetste context maakt het voor de Commissie aannemelijk dat de geplaatste opmerking corrigerend bedoeld was en niet vernederend of zelfs bedreigend.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Voor wat betreft het afzonderlijk plaatsen van E. op de gang is de Commissie aannemelijk geworden dat daarvan niet zozeer de bedoeling was om hem negatief te doen opvallen of om hem de indruk te geven dat hij straf had verdiend, maar om hem meer aandacht voor het schoolwerk bij te brengen. Als E. in afzondering werkte, waren zijn resultaten beter. Hij kon zich dan beter concentreren, zeker wanneer de groep waarvan hij deel uitmaakte onrustig was.

Aangeklaagde heeft in redelijkheid een aantal keren kunnen besluiten dat het ter bevordering van E's schoolprestaties beter was hem op de gang te plaatsen.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat het afzonderlijk plaatsen op de gang aangaat, ongegrond.

Voor wat betreft het doen beoordelen van E. door zijn klasgenootjes heeft de Commissie vastgesteld dat dat voortvloeide uit een bij wijze van noodmaatregel toegepast pedagogisch concept. Het ging daarbij om een wijze van controle die met instemming van de schoolleiding werd uitgevoerd, aangezien zich in de klas waarin E. zat, veel onrust voordeed.

Aangeklaagde blijkt in de klas een met instemming van de schoolleiding ingevoerde methode te hebben gehanteerd, niet alleen tegenover E., maar tegenover alle leerlingen van haar groep.

Het gaat niet aan om alleen aanklaagde voor het toepassen van deze beoordelingswijze de hoofdverantwoordelijkheid toe te schrijven.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond, voor zover daaraan de gedachte ten grondslag ligt, dat aangeklaagde eigener beweging het toepassen van de experimentele methode heeft ingevoerd.

Zij kan alleen uitspreken dat zij bedenkingen koestert tegen de geschetste beoordelingsmethode.

Voor wat betreft het onvoldoende uitleg geven bij onjuist begrepen werkstukken heeft de Commissie niet kunnen vaststellen of er sprake was van een incident dat wel van het stelselmatig aan E. onthouden van de juiste informatie.

Ter zitting is één voorbeeld genoemd. Het ging daarin om rekensommen met illustraties, waarvan het de bedoeling was dat er zou worden vermenigvuldigd. E. had echter de opdracht verkeerd begrepen. Hij had opgeteld.

Aangeklaagde heeft in reactie op het gegeven voorbeeld medegedeeld dat zij in het kader van de zelfwerkzaamheid bij voorkeur leerlingen zelf tot de ontdekking wil laten komen wat zij mogelijk fout hebben gedaan. De Commissie acht dat een aannemelijke verklaring.

Zij komt dan ook niet tot de bevinding dat aangeklaagde met betrekking tot de bewuste berekening ten aanzien van E. pedagogisch gezien op de verkeerde weg zat.

Zij is dan ook niet van oordeel dat het aangehaalde voorbeeld aangeeft dat de wijze waarop aangeklaagde E. begeleidde, een onjuiste was.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

05/06 Z-16, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 2 juni 2006

De klacht is afkomstig van de heer X., vader van de minderjarige W. X., gewezen leerling van de het Y- basisschool. Zij is gericht tegen M, leerkracht en N., directeur van de Y- basisschool.

In het schooljaar 2005/2006 kwam er een leerling in de klas van W., die met intimiderend en agressief gedrag optrad tegen andere leerlingen. Ook W. werd daarvan het slachtoffer. Het gevolg van het agressieve gedrag was dat W. veranderde in een angstig en schichtig persoonsje. Hij durfde thuis van het gedrag van zijn klasgenoot geen melding te maken.

Mevrouw N. heeft van de gedragingen waarvan W. het slachtoffer was in het geheel niets opgemerkt, hetgeen haar in ernstige mate te verwijten valt.

De agressie van de bewuste klasgenoot was dermate ernstig dat tengevolge daarvan W. in december 2005 acuut opgenomen moest worden in het ziekenhuis.

De reactie van de school op de gedragingen van de klasgenoot en de gevolgen daarvan voor W. was laks te noemen. De adjunct-directeur reageerde met "dit was nog niet eerder voorgekomen".

Maatregelen tegen de bewuste leerling zijn achterwege gebleven.

Mevrouw N. heeft gemotiveerd aangegeven dat er voor haar geen reden was om aan te nemen dat W. het slachtoffer was van agressief en intimiderend optreden van de desbetreffende klasgenoot. Op wat door haar aan incidenten is waargenomen is adequaat gereageerd. Bij die incidenten werd geen agressie of intimidatie vastgesteld.

De Commissie is er dan ook niet van overtuigd geraakt dat mevrouw N. bij haar toezicht op het groepsgebeuren en het waar nodig corrigeren daarvan verwijtbare fouten heeft gemaakt.

Voor zover de klacht inhoudt dat de acute noodzaak van de ziekenhuisopname terug te voeren is op tekortschieten van mevrouw N. zijn daarvoor onvoldoende redengevende feiten en omstandigheden aangevoerd.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover gericht tegen de leerkracht ongegrond.

Van de schooldirectie mag worden verwacht dat, wanneer haar ernstige misdragingen van leerlingen worden gemeld, zij pas op grond van haar eigen bevindingen een inhoudelijk oordeel daarover kan uitspreken. In de door de adjunct-directeur in eerste instantie tegen klager gebezigde zin dat 'dat hier nog nooit was voorgekomen' ziet de Commissie dan ook geen blijk van onvoldoende betrokkenheid.

Mevrouw M. heeft naar voren gebracht dat de directie na de melding door klager tot onderzoek naar de ware toedracht is overgegaan. Daartoe zijn gesprekken gevoerd met de ouders van de betrokken leerlingen, de achtereenvolgende leerkrachten van W., het bevoegd gezag, de intern begeleider en het schoolmaatschappelijk werk. Verder is de leerplichtambtenaar geïnformeerd. Uit wat de directie heeft gemeld, is voor de Commissie aannemelijk geworden dat het onderzoek gedegen is geweest.

Uit het onderzoek is de directie niet gebleken dat er sprake is geweest van systematisch en langdurig pestgedrag, maar wel van enkele incidenten.

Dat de directie geen actie tot verwijdering van de bewuste leerling heeft ondernomen, kan haar dus niet worden tegengeworpen.

Uit wat mevrouw M. heeft genoemd aan getroffen maatregelen leidt de Commissie af dat onder haar verantwoordelijkheid de school heeft gehandeld als van een professionele schoolorganisatie verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht, gericht tegen de directeur ongegrond.

05/06 Z-18, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 2 juni 2006

De klacht is afkomstig van mevrouw X., moeder van de minderjarige B.X., leerling van de Y-basisschool. Zij is gericht tegen enkele functionarissen van de Y-basisschool voor speciaal onderwijs..

B. is als zevenjarige op de Y-basisschool geplaatst. De reden van die plaatsing was gelegen in de bij B. vastgestelde Autisme Spectrum Stoornis. .

Klaagster heeft op een aantal terreinen moeilijkheden met de school ervaren:

B. werd tegen de zin van klaagster in een hogere groep geplaatst dan overeenstemde met zijn leeftijd.

Het rekenonderwijs dat B. de school heeft gehad, heeft blijkens de afgelegde toetsen onvoldoende rendement opgeleverd.

Het extra zelfstandig-rekenwerk bleek grotendeels te bestaan uit schaken op de computer.

Met de leesproblematiek van B. is onvoldoende gedaan. Pogingen van klaagster om B. thuis extra te begeleiden werden door de school niet ondersteund, maar juist afgeremd.

Het leggen van contact met een onderzoekscentrum heeft de school aan klaagster en haar echtgenoot overgelaten. De informatie die aan het onderzoekscentrum is verstrekt gaf een vertekend beeld van B.

Op 3 oktober 2005 hebben klaagster en haar echtgenoot op hun verzoek een gesprek gehad op de school. De weergave van wat aan de orde is geweest, is niet correct. Ten onrechte wordt in het

verslag een te positieve rol van de school vermeld. De melding dat gemaakte afspraken vaak niet werden nagekomen, staat niet in het verslag.

In het verslag staat dat vanuit B's thuissituatie er te hoge verwachtingen bestaan. Klaagster acht die bewering kwetsend.

Er staan ook onjuistheden in het verslag.

De problemen die klaagster met de school had waren reden om met de directeur contact te zoeken. Die weigerde de gemaakte fouten te erkennen.

Klaagster heeft zich door de wijze van optreden van de directeur onder ongeoorloofde druk gezet gevoeld.

Ter zitting is aangevoerd de groepsindeling niet uitsluitend plaatsvindt aan de hand van leeftijd, maar ook naar gebleken capaciteiten en naar wat de school op dat moment aan mogelijkheden voor iedere leerling afzonderlijk biedt.

Een school voor speciaal onderwijs kan naar het oordeel van de Commissie in haar beleid ten aanzien van de klassenindeling afwijken van wat gebruikelijk is, als zij dat in het belang van een leerling acht.

Er is namens aangeklaagden aangegeven dat er in concreto voldoende redenen aangevoerd konden worden die plaatsing in een hogere groep rechtvaardigden. Er was bij B. sprake van een disharmonisch didactisch profiel.

Naar het oordeel van de Commissie is in voldoende mate aannemelijk gemaakt dat de methode die bij het rekenen werd toegepast voldoende uitdaging bood aan B.

Eveneens is voldoende gebleken dat op het gebied van lezen aan B. is geboden wat redelijkerwijs van de school verwacht mocht worden. De school heeft klaagster en haar echtgenoot doen blijken wat haar mogelijkheden waren en waar die ophielden.

Het is niet aannemelijk geworden dat door verwijtbaar tekortschieten van enige functionaris B in zijn schoolontwikkeling is benadeeld.

In het overlaten van de aanmelding bij het onderzoekscentrum aan klaagster en haar echtgenoot ziet de Commissie geen verwijtbare nalatigheid. Het is aan de ouders om daarover te beslissen.

Voor wat betreft de gestelde onvolledigheid of onjuistheid van het verslag stelt de Commissie vast dat onweersproken is gesteld dat klaagster na kennisneming van het verslag geen contact met de opsteller daarvan heeft opgenomen om tot rectificatie of tot aanvulling daarvan te komen. De Commissie heeft daardoor onvoldoende reden om bij de opsteller een verwijtbaar handelen ten aanzien van het verslag vast te stellen.

Uit wat is duidelijk geworden over de aan het onderzoekscentrum verschaft informatie is de Commissie duidelijk geworden dat die gegevens zijn verstrekt die van de school verwacht mochten worden. Van enige vertekening is niet gebleken.

De Commissie acht de tot zover behandelde onderdelen van de klacht ongegrond.

De directeur heeft aangegeven dat zij in een aantal gesprekken heeft getracht klaagster te overtuigen van de juistheid van de inzichten van de school. Deze bleken niet altijd overeen te komen met die van klaagster.

De Commissie heeft uit wat haar aan feiten en omstandigheden is gebleken niet de overtuiging gekregen dat van de directeur een ongeoorloofde druk op klaagster is uitgegaan. Er zijn voor het wettigen van die conclusie te weinig feitelijkheden in het midden gebracht.

In zoverre acht de Commissie de klacht ongegrond.

Uit wat ter zitting is verklaard, heeft de Commissie wel afgeleid dat de directeur in de gesprekken met klaagster niet altijd de professionele soepelheid heeft opgebracht die van haar verwacht mocht worden. Zo is gebleken dat, toen klaagster een verschil van inzicht had met de orthopedagoge, de directeur bij voorbaat de positie van haar bij de discussie betrok. Klaagster werd ermee geconfronteerd dat zij de enige orthopedagoog van de school was, die ingeval van een mogelijk

toegeven aan klaagster het risico liep ontslagen te worden. Daarmee werd de suggestie gewekt dat klaagster zich verantwoordelijk zou moeten voelen voor een eventueel ontslag van de orthopedagoge. Daarmee werd de discussie over wat wel of niet goed was voor B. beperkt.

De directeur heeft verhinderd dat bij een gesprek tussen klaagster en haarzelf een derde aanwezig zou zijn. Ten onrechte is eraan voorbijgegaan dat klaagster het professionele overwicht van de directeur kon vrezen.

De Commissie is er niet van overtuigd geraakt dat de directeur in het contact met klaagster niet al datgene van wat van haar verwacht mocht worden heeft gedaan om met klaagster op één lijn te komen.

Waar de klacht inhoudt dat de communicatie tussen de directeur en klaagster niet optimaal is geweest, acht de Commissie die gegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag dat zij op zich neemt dat de schoolgids van de school wordt aangevuld in die zin, dat ouders duidelijk wordt dat plaatsing in een groep niet alleen afhankelijk is van leeftijd, maar ook van wat didactisch gezien bij een leerling past.

Daarnaast adviseert de Commissie in gesprekken met ouders het beleid achter de plaatsingen uitdrukkelijk toe te lichten.

05/06 Z-19, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 23 juni 2006

Klaagster is de heer X. vader van de minderjarige C.X, gewezen leerlinge van de Y- basisschool.

De klacht is gericht tegen de directeur en enkele leerkrachten van de Y- basisschool..

Klager moest aan de hand van zijn kinderen thuis vertellen vaststellen dat pestgedrag aan de orde van de dag was op school.

De sfeer op school viel als onveilig en onpedagogisch te kenschetsen.

Een triest hoogtepunt werd bereikt op 9 februari 2006. C. werd toen 's ochtends tijdens het speelkwartier met een springtouw vastgebonden aan een jongen die zij, naar medeleerlingen zeiden, leuk zou vinden. Vervolgens werd zij met die jongen rond geduwd. Zij wist zich los te rukken en weg te rennen. Zij werd echter met geweld teruggehaald, waarna hetzelfde tafereel zich nog enkele keren afspeelde. Daarna kreeg C. het touw om haar nek en werd er van twee kanten zo hard aan het touw getrokken dat zij een tijdje geen adem meer kreeg.

De groepsleerkracht vroeg pas 's middags, toen C. weer huilde, wat er aan de hand was.

Hij heeft zich bij het zoeken naar de ware toedracht op een dwaalspoor laten leiden.

Een toezegging van de adjunct- directeur dat de springtouwen ingenomen zouden worden, is niet nagekomen.

In een gesprek dat klagers nadien met de directie hadden, voelden zij zich volstrekt niet serieus genomen.

Omdat de wijze waarop de schooldirectie zich opstelde geen zicht bood op een veilige schoolomgeving voor C., hebben klagers haar thuis gehouden. Zij is sinds 10 februari 2006 niet meer op school geweest..

Klagers hebben onmiddellijk daarna contact gezocht met de bovenschoolse directeur. Deze heeft de behandeling van de problematiek die met de afwezigheid van C. zelf op zich genomen.

Diens aanpak gaf evenwel blijk van een onderschatting van de pestproblematiek. Er werd in het gepresenteerde plan voorbijgegaan aan het ziekmakend pedagogisch klimaat dat op de school heerst. De oorzaak van het pestprobleem werd neergelegd bij C. zelf.

Er is momenteel onvoldoende komen vast te staan om aan te nemen dat de school zich in haar klimaat negatief onderscheidt van wat van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

Voor zover de klacht betrekking heeft op het klimaat van de school en de reikwijdte van de maatregelen ter verbetering daarvan, verklaart de Commissie die ongegrond.

Wat vervolgens van de klacht resteert, betreft de wijze waarop de aangeklaagden, ieder in diens eigen verantwoordelijkheid, zijn omgegaan met het springtouwincident en de gevolgen daarvan. Voor de Commissie vast dat C. het slachtoffer is geworden van het zogenaamde springtouwincident. Vastgesteld moet worden dat de groepsleerkracht pas die middag middags heeft gezien dat C. iets ernstigs dwarszat. Ook moet worden geconstateerd dat hij zich onvoldoende moeite heeft getroost om na te gaan wie de gangmakers van het incident waren. De Commissie acht het optreden van de groepsleerkracht niet in overeenstemming met de professionaliteitseisen die aan een leerkracht gesteld worden.

Zij verklaart de klacht voor zover tegen hem gericht, gegrond

De adjunct- directeur heeft er onvoldoende op toegezien dat haar toezegging dat de springtouwen ingenomen zouden worden, werd nageleefd.

De Commissie is van oordeel dat zij datgene wat C. is overkomen, heeft onderschat.

Zij verklaart de klacht, voor zover gericht tegen de adjunct- directeur, gegrond.

De klacht, gericht tegen de directeur, houdt in dat zijn houding tijdens het gesprek met klagers niet getuigde van betrokkenheid. Klagers hebben zich tijdens dat gesprek niet serieus genomen gevoeld. Maatregelen naar aanleiding van het springtouwincident werden niet in het vooruitzicht gesteld.

De directeur heeft wat klagers tegen hem hebben ingebracht niet weerlegd.

De Commissie is komt tot de slotsom dat de school na het incident met het springtouw een verwijtbare passiviteit aan de dag heeft gelegd.

De Commissie acht de klacht, gericht tegen de directeur, gegrond.

Hoewel de bovenschools directeur niet als aangeklaagde wordt genoemd, wijdt de Commissie een overweging aan diens rol. Voor hem lag de kern van de problematiek bij C. terwijl klager van oordeel was en dat het springtouwincident gezien moest worden als een uitvloeisel van het structureel onveilige en onpedagogische klimaat op de school.

Dit verschil van inzicht heeft aan een onderzoek door een extern bureau in de weg gestaan.

Hoewel de bovenschools directeur zich belemmerd heeft gevoeld door klager, had hij naar meer coördinatie kunnen streven, bijvoorbeeld door met klager overleg te voeren over de aan een ander bureau te verstrekken opdracht in verband met het in het vooruitzicht gestelde onderzoek naar het schoolklimaat op de school. Dat overleg had mogelijk ertoe bijgedragen dat de maatregelen die getroffen zouden worden, in een voor klager juist perspectief werden geplaatst.